

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ "ΤΥΧΙΚΟΣ"

Τ.Θ. 53 100 - 142 10 ΑΘΗΝΑ

"TYCHICUS" MAGAZINE

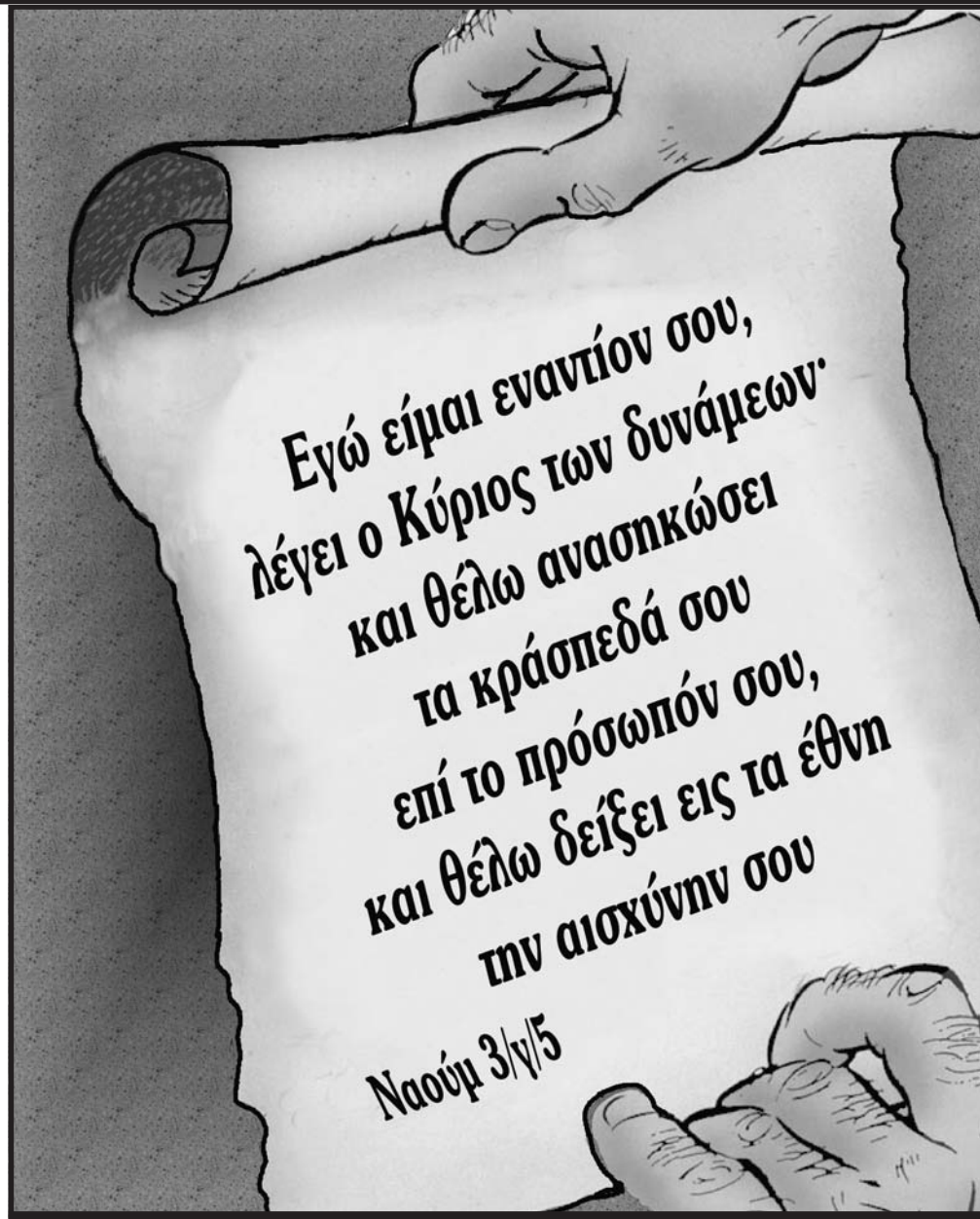
P.O.Box 53100, GR-14210 ATHENS

Κωδικός Υπουργείου Τύπου: 3360

ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2005

No 185

ΑΝ ΔΕΝ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΑΦΕΙ
IF UNDELIVERED PLEASE RETURN

Το περιοδικό ΤΥΧΙΚΟΣ δεν πωλείται.
Απευθύνεται μόνο σε όσους εκτιμούν την προσφορά του.
Είναι απαραίτητο να επικοινωνείτε μαζί μας χρησιμοποιώντας
το παρόν έντυπο ή το τηλέφωνό μας τουλάχιστον μία φορά το χρόνο.

☐ Ανανεώστε την εγγραφή μου με τα στοιχεία της ετικέτας (όπισθεν).

T Διορθώστε τα στοιχεία μου όπως παρακάτω:

ΕΠΩΝΥΜΟ:		ΟΝΟΜΑ:
ΟΔΟΣ:	ΑΡ.:	ΤΗΛΕΦΩΝΟ: ()
ΠΟΛΗ:	ΤΑΧ.ΚΩΔ.:	FAX : ()
ΧΩΡΑ:	E-MAIL:	

T Γράψτε στον πίνακα παραληπτών τον παρακάτω φίλο μου:
(Χρησιμοποιείστε και άλλο χαρτί για περισσότερα ονόματα)

ΕΠΩΝΥΜΟ:		ΟΝΟΜΑ:
ΟΔΟΣ:	ΑΡ.:	ΤΗΛΕΦΩΝΟ: ()
ΠΟΛΗ:	ΤΑΧ.ΚΩΔ.:	FAX : ()
ΧΩΡΑ:	E-MAIL:	

T Θέλω τα Παραρτήματα
Παρακαλούμε σημειώστε (X)
(Στέλνονται μόνο όταν κυκλοφορούν)

"ΝΕΑ & ΠΑΛΑΙΑ"

☐ ΝΑΙ☐ ΟΧΙ

"ΕΥΤΥΧΟΣ"

☐ ΝΑΙ☐ ΟΧΙ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

___/___/200__

ΥΠΟΓΡΑΦΗ

(Είναι απαραίτητη)

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ για κάλυψη των εξόδων έκδοσης του περιοδικού «ΤΥΧΙΚΟΣ» μπορούν να γίνουν με τους εξής τρόπους:

ΕΣΩΚΛΕΙΩ: _____

ΣΤΕΛΝΩ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΑΓΗ: _____

ΚΑΤΕΘΕΣΑ ΣΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ **ALPHA BANK**: _____

Αριθμός λογαριασμού # 137-00-2310000636

IBAN GR44-0140-1370-1370-0231-0000-636

SWIFT: CRBAGRAAXX

(Για περιορισμό των εξόδων, οι αποδείξεις αποστέλλονται μόνο εφόσον σημειώσετε «X» στο λευκό πλαίσιο).
Παρακαλώ στείλτε μου ταχυδρομικά τη σχετική απόδειξη. ☐

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ: Το γραφείο του "Τ" διατηρεί αρχείο προσωπικών στοιχείων (διευθύνσεις, τηλ/να κ.λπ.) για την παρακολούθηση διεκπεραίωσης του περιοδικού και στατιστικούς λόγους. Τα στοιχεία αυτά δεν διατίθενται σε κανέναν άλλο. Αν για οποιοδήποτε λόγο επιθυμείτε τη διαγραφή σας, παρακαλούμε να μας το γνωρίσετε με συστημένη επιστολή σας. ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΚΩΣΤΕ ΚΑΙ ΣΤΕΙΛΤΕ ΟΛΟ ΤΟ ΦΥΛΛΟ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΞΕΚΟΛΛΗΣΤΕ ΤΗΝ ΕΤΙΚΕΤΑ

ΤΥΧΙΚΟΣ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΓΝΗΣΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ
πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κονιά στη ζωή
ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΟΥ ΕΝΩΝΕΙ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΟΥΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ : Τ. Θ. 53 100 – 142 10 ΑΘΗΝΑ

♦ Σου το είπε ο Θεός;	Σελ. 4
♦ Έγινε «παρ' εμού το πράγμα τούτο» ;.....	Σελ. 7
♦ Ήρωες... “Θεοί”... ή ΑΝΘΗ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ;	Σελ. 10
♦ <u>ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ</u>	
❶ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ! ❶ «ΦΙΜΩΣΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ ΚΑΙ ΔΙΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΤΟΥ...» ❶ ΠΡΟΣ ΑΝΩΝΥΜΟ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ	Σελ. 12
♦ <u>ΜΙΑ 2η ΜΑΤΙΑ</u>	Σελ. 14
❶ ΕΥΤΥΧΩΣ ΚΑΠΟΙΟΙ ΞΕΡΟΥΝ ΝΑ ΛΕΝΕ ΚΑΙ «ΟΧΙ» ❶ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ❶ ΚΑΙ ΠΑΛΙ Ο κ. ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΣ ❶ ΟΛΟΙ, ΠΟΛΛΟΙ ή ΛΙΓΟΙ;	
♦ Τι άρωμα φοράτε; [ΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ]	Σελ. 17
♦ Εδάφια που χρησιμοποιούνται λάθος	Σελ. 20
♦ Εσχατολογικές “ερμηνείες” ...που αλλάζουν ανεύθυνα	Σελ. 24
♦ Κάνετε το ευγενικό σας καθήκον	Σελ. 26
♦ Πάπας Ιωάννης-Παύλος Β΄ (1920-2005)	Σελ. 27
♦ <u>«ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ<;>»</u>	Σελ. 28
❶ ΤΟ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ... ❶ ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ❶ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΚΕΣ ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ ❶ ΟΙ “ΕΧΘΡΟΙ” ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ... ❶ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ-ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ; ❶ ΚΑΙ ΤΑ ΟΦΕΙΛΗΜΑΤΑ...	
♦ <u>«ΕΚ ΚΑΡΔΙΑΣ»</u>	Σελ. 31
❶ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΝΑ ΛΕΓΕΤΑΙ	
♦ Το παρόν τεύχος!	Σελ. 32

...οφθαλμοί
εν οίπῳ

ΕΤΟΣ 20 – ΤΕΥΧΟΣ 185 / ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2005

• «ΤΥΧΙΚΟΣ ο αγαπητός αδελφός και πιστός διάκονος εν Κυρίῳ» (Εφ. 6/ς/21, Κολ. 4/ς/7) • Με σύνθημα «πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κονιά στη ζωή» δημοσιεύει θέματα και ειδήσεις χριστιανικού ενδιαφέροντος, μακριά από στενά δογματικά πλαίσια και προκαταλήψεις • Δεν αποτελεί επίσημο όργανο • Δεν εκπροσωπεί ούτε υπηρετεί κάποια συγκεκριμένη εκκλησία ή οργάνωση • Δεν αντιστρατεύεται κανέναν προσωπικά • Αναδημοσίευση κειμένων του περιοδικού είναι ελεύθερη εφόσον δεν περικρίπτονται ή αλλοιώνονται. Εξαιρούνται κείμενα που δημοσιεύονται στον «Τ» ύστερα από άδεια του αρχικού τους εκδότη και στα οποία υπάρχει σχετική ένδειξη • Η αναδημοσίευση κειμένων από και προς τον «Τ» με κανένα τρόπο δεν σημαίνει ταύτιση • Σε εκτέλεση της εντολής «Δωρεάν δότε» (Ματθ. 10/ι/8) στέλνεται χωρίς πληρωμή σε όποιον δώσει τη διεύθυνσή του • Για προαιρετικές εισφορές εξυπηρετεί η ΤΡΑΠΕΖΑ ALPHA BANK, Λογ/σμός: IBAN GR44-0140-1370-0231-0000-636 / SWIFT: CRBAGRAAXXX • Ιδιοκτήτης: «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ» Μη κερδοσκοπικό θρησκευτικό ΝΠΙΔ. Αποφ. Πρωτοδικείου Αθηνών 2873/84. • Εκδότης: Β. Βασιλειάδης, Αργυρουπόλεως 12, Ν. Ιωνία, 210-27.73.785. • Υπεύθ. Τυπογραφείου: «Α. Σώρης & Σία», Κυψέλη, ΑΙΓΙΝΑ • Επικοινωνία : Τ.Θ. 53100, 14210 ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛ. 210-277.3785, FAX 210-279.8487 • «TYCHICUS» Bimonthly edition published by «CHRISTIAN TRUTH Non-profit Inc.» • P.O. Box 53100, GR-14210 • ATHENS, GREECE • [Κωδικός Γεν.Γραμ.Επ/νίας: 3360] • Τυπώνεται στην Ελλάδα • Printed in Greece • Not to be sold •

ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΜΑΣ ΣΤΟ INTERNET
editor@tyxikos.gr

www.tyxikos.gr

Υπάρχουν άνθρωποι που νομίζουν ότι βλέπουν οράσεις και ενύπνια (όνειρα) ή ακούνε φωνές. Με τον ένα ή τον άλλο τρόπο ψάχνουν για κάτι ΞΕΧΩΡΙΣΤΟ, κάτι που να το έχουν ΑΥΤΟΙ ενώ δεν το έχουν οι άλλοι... Το ατύχημα είναι πως αυτή η τάση συναντάται και μεταξύ ανθρώπων που λένε ότι είναι πιστοί του Χριστού. «**Μου το είπε ο Θεός**», λένε... Είναι όμως αλήθεια;

Σου το είπε ο Θεός;

Το παρακάτω κείμενο θέτει ευθαρσώς το πρόβλημα, εξετάζοντας τι συμβαίνει τις περισσότερες φορές που κάποιος λέει: «**Μου το είπε ο Θεός**», και βάζει κάποια πράγματα στη θέση τους, τα χαρακτηρίζει με το

όνομά τους και επισημαίνει τον κίνδυνο που υπάρχει όταν εξισώνονται εντυπώσεις και ψευδαισθήσεις κάποιων ευαίσθητων χαρακτήρων και ψυχισμών με τη μοναδική αξία των Αγίων Γραφών.

ΤΙ ΜΟΥ ΕΙΠΕ Ο ΘΕΟΣ

Τι θα έκανες αν σου έλεγα ότι ο Θεός μου μίλησε για ένα ζήτημα που δεν μπορούσα να βγάλω από το μυαλό μου;

Επειδή με ξέρεις, δε θα έλεγες ότι υποστηρίζω πως άκουσα τον Θεό να μου μιλάει με φωνή που άκουσα με τ' αυτιά μου. Θα υπέθετες ότι είχα μια ιδέα που όμως πιστεύω ότι έχει την υπογραφή του Θεού. Έτσι αποφασίζεις να με ακούσεις.

Άκουσε αυτό που λέω

Ας υποθέσουμε ότι με ακούς να σου λέω: «Προσευχόμουν για το τι θα μπορούσαμε να κάνουμε για να πλησιάσουμε περισσότερους ανθρώπους με το μήνυμα της ελπίδας και της ειρήνης, και ο Κύριος έβαλε στην καρδιά μου τη σκέψη ότι είμαστε πολύ επιφυλακτικοί. Πρέπει να πιστεύουμε στον Θεό για θαύματα, να ε-

φαρμόσουμε πίστη και να αφιερωθούμε σε πράγματα που, κατά γενική ομολογία, είναι πέρα από τη δυνατότητα που έχουμε ν' ανταποκριθούμε οικονομικά. Αφού όμως ζήτησα από τον Θεό σαφή κατεύθυνση, μου έδωσε ένα όμορφο καταπληκτικό όραμα για μια ιδέα για την οποία θέλω να σου μιλήσω».

Καθώς με ακούς, προσπαθείς να κρατήσεις ανοικτό το μυαλό σου, αλλά δε μπορείς να συμφωνήσεις με τον ενθουσιασμό μου. Νομίζεις ότι η ιδέα ακούγεται περισσότερο σαν μια υπόθεση παρά σαν τρόπος για να αποδείξουμε την πίστη μας. Όμως δε μου το λες κατά πρόσωπο, επειδή σκέφτεσαι: Ποιος είσαι εσύ για να μου πεις ότι δεν έχω ακούσει τον Κύριο...

Τι θα κάνεις γι' αυτό;

Τι συμβαίνει εδώ; Γιατί εγώ μπορώ να πιστεύω στον Θεό για ένα θαύμα αλλά

εσύ δε μπορείς; Μήπως εγώ έχω αυτί ευαίσθητο στην οδηγία του Κυρίου, ενώ εσύ εξαρτάσαι περισσότερο από την ανθρώπινη λογική; Ή μήπως χρησιμοποιώ “θρησκευτική ορολογία” για να κρύψω τη φιλοδοξία μου;

Αυτά δεν είναι ζητήματα που συζητάς εύκολα. Κανένας μας δε θέλει οι προσπάθειές μας για τον Χριστό να παρακινούνται από ανθρώπινο προγραμματισμό. Θέλουμε οι ηγέτες μας να είναι θεοσεβείς, πνευματικά ευαίσθητοι και ν’ ανταποκρίνονται σε αυτό που πιστεύουν ότι ο Θεός θέλει να κάνουμε. Η Βίβλος κάνει σαφές ότι ο Θεός χρησιμοποιεί ανθρώπους για να μιλήσει εξ ονόματός Του. Ο απόστολος Παύλος συμβούλεψε τους Θεσσαλονικείς, **«Το πνεύμα μη σβήνετε. Προφητείας μη εξουθενείτε»** (Α΄ Θεσ. 5/ε/19-20).

Είμαι πεπεισμένος, εντούτοις, ότι η κακή χρήση της θρησκευτικής γλώσσας και των “λόγων του Θεού” από κάποιους, μας δίνουν το δικαίωμα να σκεφτούμε προσεκτικά για το πώς χρησιμοποιούνται φράσεις όπως:

- **“Μου μίλησε ο Θεός...”**
- **“Προσευχόμουν γι’ αυτό...”**
- **“Ο Θεός έβαλε στην καρδιά μου...”**
- **“Ο Θεός μου είπε να πω...”**
- **“Πήρα οδηγία να έρθω σε σένα...”**
- **“Ο Θεός μου αποκάλυψε...”**
- **“Ο Θεός μου θύμισε ένα εδάφιο...”**
- **“Ο Θεός έφερε στο μυαλό μου...”**

Ποια είναι τα κίνητρα;

Μερικές φορές μιλάμε με τέτοιο τρόπο για να κάνουμε τους άλλους να πιστέψουν ότι οι επιθυμίες μας έχουν τη συμφωνία του Θεού. Σε άλλες περιπτώσεις χρησιμοποιούμε τέτοιες φράσεις σαν να βάζουμε ένα είδος υπογραφής του Θεού κάτω από τις δικές μας ιδέες, προκειμέ-

νου να κάνουμε δύσκολο στους άλλους να διαφωνήσουν μαζί μας. Αισθανόμαστε, ακόμη και υποσυνείδητα, πως όταν μας ακούνε οι άνθρωποι να λέμε “αυτό που έχει βάλει στην καρδιά μας ο Θεός”, αυτοί δε θα μπορούν να το αμφισβητήσουν.

Δεν μπορούμε να είμαστε εύπιστοι ή αφελείς

Όταν ο απόστολος Παύλος έγραψε, **«Το Πνεύμα μη σβύνετε, προφητείας μη εξουθενείτε»**, στη συνέχεια πρόσθεσε: **«Πάντα δοκιμάζετε»** (Α΄ Θεσ. 5/ε/21). Ο απόστολος Ιωάννης επίσης είπε στην Πρώτη Επιστολή του, **«δοκιμάζετε τα πνεύματα εν ήναι εκ του Θεού»** (Α΄ Ιωάν. 4:1). Τόσο ο Παύλος όσο και ο Ιωάννης δείχνουν μια προσοχή που είχε εκφραστεί πολύ πιο πριν από τον προφήτη Ιεζεκιήλ. Στον έκτο αιώνα π.Χ., προφητεύει εκ μέρους του Θεού, **«Υιέ ανθρώπου, προφήτευσον επί τους προφήτας του Ισραήλ τους προφητεύοντας και ειπέ προς τους προφητεύοντας εξ ιδίας αυτών καρδιάς, Ακούσατε τον λόγον του Κυρίου. Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ουαί εις τους προφήτας τους μωρούς, τους περιπατούντας οπίσω του πνεύματος αυτών, και δεν είδον ουδεμίαν όρασιν»** (Ιεζ. 13:1-3).

Ύπουλη κατάχρηση των φράσεων

Όταν συνηθίζουμε να λέμε, “Ο Θεός μου είπε” ή “Ο Κύριος έβαλε στην καρδιά μου”, θολώνουμε τις γραμμές μεταξύ αυτού που ξέρουμε ότι ο Θεός το είπε στο λόγο Του και εκείνου που νομίζουμε ότι έχει πει σ’ εμάς μέσω της εσωτερικής μας προδιάθεσης.

Αυτό το σβήσιμο των ορίων είναι σημαντικό ζήτημα. Ακόμη και κάτω από την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος, ο απόστολος Παύλος ήταν προσεκτικός ώστε

να ξεχωρίζει ανάμεσα στο λόγο του Θεού και την προσωπική του πεποίθηση (Α΄ Κορ. 7:10,12).

Εκείνο που εξετάζεται είναι η δική μας διάκριση και η εκτίμηση που έχω για το λόγο του Θεού. Εάν στην καθημερινή μας συνομιλία μιλάμε λες και εκείνα που ο Θεός λέει μέσα μας, μέσω της εσωτερικής μας προδιάθεσης, έχουν ίση αξία με αυτό που έχει πει μέσω των Γραφών, ακόμα και χωρίς να το θέλουμε, ανταγωνιζόμαστε την αυθεντία της Βίβλου.

Τιμή στο λόγο του Θεού

Συνεπώς, το ερώτημα δεν είναι “Τι μας είπε ο Θεός;” αλλά “Με τι τρόπο μιλάμε εμείς για τον Θεό;” Επιτέλους, ο απόστολος Πέτρος έγραψε, «Εάν τις λαλή, ας λαλή ως λαλών λόγια Θεού» (Α΄ Πέτρ. 4:11).

Η απάντησή μας πρέπει να προκύπτει από μια ειλικρινή και ευσεβή εκτίμηση της διαφοράς που υπάρχει ανάμεσα στις δικές μας σκέψεις και τις σκέψεις του Θεού. Εάν είμαστε βέβαιοι ότι ο Θεός έχει πει κάτι στις Γραφές, πρέπει να το ανα-

φέρουμε ακριβώς όπως είναι γραμμένο και με πεποίθηση. Εάν νομίζουμε ότι εμείς σκεφτόμαστε με τρόπο σύμφωνο με τις δικές Του σκέψεις, τότε πρέπει να λέμε, “Νομίζω”, ή “Πιστεύω ότι αυτό είναι ένα σχέδιο δράσης που ευχαριστεί τον Θεό”, ή “Πιστεύω ότι αυτή η κατεύθυνση είναι σύμφωνη με τις διδασκαλίες των Γραφών”. Ο βασικός παράγοντας είναι η ειλικρίνεια.

Το να λες “Νομίζω” ή “Πιστεύω ότι”, μπορεί να φαίνεται πως είναι λεπτομέρεια. Αλλά το ζήτημα είναι μεγάλο. Αφορά αυτό που έκφρασε ο ίδιος ο Θεός στον Ιεζεκιήλ, όταν είπε, «**Λέγουσιν, Ο Κύριος λέγει· και ο Κύριος δεν απέστειλεν αυτούς· και έκαμον τους ανθρώπους να ελπίζωσιν ότι ο λόγος αυτών ήθελε πληρωθή. Δεν είδετε οράσεις ματαιίας και ελαλήσατε μαντείας ψευδείς και λέγετε, Ο Κύριος είπεν, ενώ εγώ δεν ελάλησα;**» (Ιεζ. 13:6-7).

Mart De Haan © 2003 Radio Bible Class.
www.rbc.org/td/08-2003/bta.html
Αρχικός τίτλος: “What God Said to Me”.

Επισημαίνουμε στο σημείο αυτό τις δυσάρεστες καταστάσεις, προβλήματα και δράματα, που δημιουργούνται πολλές φορές, καθώς κάποιοι –λειτουργώντας κάτω από την εμμονή του «Μου το είπε ο Θεός»–, οδηγούνται οι ίδιοι ή οδηγούν άλλους σε επιβλαβείς ενέργειες, ιδίως σε περιπτώσεις συνοικεσίων, εκκλησιαστικών πράξεων κ.λπ.

Σημειώνεται ότι σε πρόσφατη δίκη για φόνο φοιτήτριας στη Λάρισα, ο κατηγορούμενος είχε κάνει στην κοπέλα προτάσεις γάμου με το επιχείρημα ότι «Ο Θεός τού είχε δείξει ότι θα ήταν η γυναίκα του»...

Το περιοδικό αυτό δεν είναι σε θέση ούτε έχει δικαίωμα να κρίνει την ορθότητα ή μη της καταδικαστικής απόφασης που εκδόθηκε, σημειώνει εν τούτοις τους κινδύνους που δημιουργεί η εν λόγω λανθασμένη “νοοτροπία” και την ευθύνη όσων καλλιεργούν τέτοιες ιδέες. ❶

«Δεν είμαστε μοιρολάτρες», λένε οι Χριστιανοί, και έτσι πρέπει να είναι. Ούτε στη μοίρα πιστεύουν, ούτε στην τύχη, ούτε στο πεπρωμένο, το “γραφτό” ή το ισλαμικό κισμέτ. Και όμως, παρακολουθώντας διάφορες συζητήσεις, ιδιαίτερα όταν πρόκειται για ζητήματα ατυχημάτων, ασθενειών ή εκτάκτων γεγονότων, όχι σπάνια ξεσκεπάζεται ένα είδος υπολανθάνουσας μοιρολατρίας.

Έγινε «παρ’ εμού το πράγμα τούτο» ;

Ενα κείμενο που κυκλοφορεί επί πολλά χρόνια σε διάφορους θρησκευτικούς κύκλους με τη μορφή φυλλαδίου, πρότεινε αναγνώστης –ως μία άλλη άποψη– και ζήτησε να το συγκρί-

νουμε με το άρθρο που δημοσιεύθηκε στο προηγούμενο τεύχος του «Τ», με τίτλο **«Δεν το έκανε ο Θεός»**. Το παραθέτουμε, λοιπόν, μαζί με τα δικά μας σχόλια.

ΠΑΡ’ ΕΜΟΥ ΕΓΙΝΕ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑ ΤΟΥΤΟ

Οι αποτυχίες της ζωής είναι πράγματι ένας τρόπος εκδήλωσης της θείας αγάπης.

«Έχω ένα μήνυμα για σένα σήμερα» λέγει ο Κύριος στον καθένα από τους θλιμμένους αγίους Του. «Θα στο ψιθυρίσω με γλυκύτητα στο αυτί, για να μη σε τρομάζουν οι θύελλες της ζωής, και να μην είναι πολύ σκληρά τα αγκάθια πάνω στα οποία πρέπει να περπατάς». Είναι μία μικρή φράση· άσε τη να κατέβει βαθιά στην καρδιά σου και ας γίνει για σένα ένα προσκέφαλο για να αναπαύεται πάνω σ’ αυτό το κουρασμένο κεφάλι σου. Άκουσε λοιπόν αυτό το μήνυμα: «Παρ’ εμού έγινε το πράγμα τούτο».

Σκέφθηκες ποτέ ότι όλα όσα σε αφορούν, αφορούν κι Εμένα; «Όστις εγγίζει εσάς, εγγίζει την κόρην του οφθαλμού αυτού» (Ζαχ. 2/β/8) «Εστάθης πολύτιμος εις τους οφθαλμούς μου» (Ησ. 43/μγ/4), για τούτο βρίσκω ιδιαίτερη ευχαρίστηση να σε μορφώσω.

Όταν ο πειρασμός σε προσβάλλει και «ο εχθρός επέλθει ως ποταμός» (Ησ. 59/νθ/19) θέλω να σε διδάξω ότι «παρ’ εμού έγινε το πράγμα τούτο». Εγώ διευθύνω όλες τις περιστάσεις σου. Δεν έχεις κατά τύχη τη θέση που βρίσκεσαι, αλλά γιατί αυτή είναι η θέση που Εγώ διάλεξα για σένα.

Δεν ζήτησες να γίνεις ταπεινός; Λοιπόν σε έβαλα στο σχολείο που μαθαίνεται αυτό το μάθημα. Μέσα από το περιβάλλον σου και εκείνων που βαδίζουν μαζί σου, θα συμπληρωθεί μέσα σου το έργο που Εγώ θέλω.

Έχεις δυσκολίες οικονομικές; Σου είναι δύσκολο να συμβιβάσεις τα δύο άκρα; «Παρ’ εμού έγινε το πράγμα τούτο», διότι Εγώ είμαι ο Κύριος των πάντων. Επιθυμώ να τα παίρνεις όλα από τα χέρια μου και ολόκληρος να εξαρτάσαι από μένα. Τα πλούτη μου είναι απεριόριστα (Φιλ. 4/δ/19). Δοκίμασε τις υποσχέσεις μου και ας μη πούνε για σένα ό,τι είπαν για το λαό Ισραήλ στην έρημο. «Κατά τούτο όμως δεν

επιστεύσατε εις Κύριον τον Θεόν σας» (Δευτ. 1/α/32).

Περνάς νύχτες θλίψεως; «Παρ' εμού έγινε το πράγμα τούτο». Εγώ ο οποίος υπήρξα «Άνθρωπος θλίψεων και δόκιμος ασθενείας» (Ησ. 53/νγ/3), σε άφησα χωρίς ανθρώπινο στήριγμα, ώστε ερχόμενος σε μένα να βρεις «αιωνία παρηγορίαν» (Β' Θεσ. 2/β/16-17).

Σε αποθάρρυνε ένας φίλος σου στον οποίο στηρίχθηκες; «Παρ' εμού έγινε το πράγμα τούτο». Εγώ επέτρεψα να γίνει αυτή η διάψευση των ελπίδων σου για να μάθεις ότι ο Ιησούς είναι ο καλύτερος φίλος σου. Αυτός σε φυλάττει από πτώσεις και υποστηρίζει στους αγώνες σου. Αυτός είναι η ασπίδα σου και η νίκη σου. Επιθυμεί να είναι ο Σύμβουλός σου, ο Ποιμένας σου, ο Οδηγός σου.

Σε εσυκοφάντησε κανείς; Άφησε το αυτό σε μένα και έλα να κρυφτείς κάτω από τη σκιά των πτερυγών μου, εις το καταφύγιον «από της αντιλογίας των γλωσσών» (Ψαλμ. 31/λα/20). Διότι εγώ θα φανερώσω «ως φως την δικαιοσύνην σου και την κρίσιν σου ως μεσημβρίαν» (Ψαλμ. 37/λζ/6).

Δεν πέτυχες στους σκοπούς σου; Κουράστηκες και απόκαμες; «Παρ' εμού έγινε το πράγμα τούτο». Συ κατέστρωσες σχέδια, μετά ζήτησες να τα ευλογήσω, ενώ Εγώ επιθυμούσα να τα ετοιμάσω για σένα και να αναλάβω Εγώ την ευθύνη τους «διότι το πράγμα είναι πολύ βαρύ διά σε· δεν δύνασαι μόνος να κάμης τούτο» (Έξοδ. 18/ιη/18).

Εσύ είσαι μόνον ένα όργανο και όχι εκείνος που το χρησιμοποιεί.

Επιθυμείς διακαώς να κάνεις κάτι το αξιόλογο για μένα και αντί να το πραγματοποιήσεις παραμερίστηκες πάνω σ' ένα κρεβάτι πόνου και ανικανότητας; «Παρ' εμού έγινε το πράγμα τούτο». Όταν ήσουν τόσο ενεργητικός δεν μπορούσα να σε κάνω να με προσέξεις. Εγώ θέλω τώρα να

σε μάθω μερικά από τα πιο μεγάλα μαθήματά μου. Μόνο εκείνοι που έμαθαν να περιμένουν με υπομονή είναι σε θέση να με υπηρετούν. Οι μεγαλύτεροι εργάτες μου είναι κάποτε εκείνοι που βρίσκονται έξω από την ενεργητική υπηρεσία, για να μάθουν να χρησιμοποιούν το όπλο της προσευχής.

Σε κάλεσαν ξαφνικά να αναλάβεις μια θέση δύσκολη και γεμάτη ευθύνη; Προχώρησε και ανάθεσε τις ελπίδες σου σε μένα. Εγώ σου εμπιστεύομαι αυτή τη σπουδαία θέση, για να σε κάνω να διδαχθείς από πείρα την αλήθεια των λόγων μου: «Θέλει σε ευλογεί Κύριος ο Θεός σου εις πάντα τα έργα σου και εις πάσας τας επιχειρήσεις σου» (Δευτ. 15/ιε/10).

Σήμερα βάζω στα χέρια σου «το ρωγίον του ελαίου» και «την χειρίαν του αλεύρου» (Α' Βασ. 17/ιζ/12) για να τα χρησιμοποιείς χωρίς φόβο. Μακάρι κάθε περίπτωση που εμποδίζει τον δρόμο σου, κάθε λέξη προσβλητική που φτάνει στα αυτιά σου, κάθε τι που σε κάνει να χάνεις την υπομονή σου, κάθε εκδήλωση της αδυναμίας σου να σε βρίσκει καλά εφοδιασμένο από αυτές τις θείες πηγές. Να θυμάσαι ότι όλα αυτά είναι μέρος της ανατροφής και παιδείας του Πατρός Θεού και οι πληγές τις οποίες προξενούν, θα θεραπεύονται πάντοτε όταν θα μαθαίνεις να βλέπεις Εμένα σ' όλες τις περιστάσεις της ζωής σου. Διότι «εν τούτοις ζώσιν οι άνθρωποι, και εν πάσι τούτοις υπάρχει η ζωή του Πνεύματός μου» (Ησ. 38/λη/16). «Διά τούτο ανορθώσατε τας κεχαυνωμένας χείρας και τα παραλελυμένα γόνατα και κάμετε εις τους πόδας σας ευθείας οδούς... Ζητείτε ειρήνην μετά πάντων και τον αγιασμόν, χωρίς του οποίου ουδείς θέλει ιδεί τον Κύριον» (Εβρ. 12/ιβ/12-14).

«Θέσατε τας καρδιάς σας εις πάντας τους λόγους, τους οποίους εγώ σήμερον διαμαρτύρομαι προς εσάς» (Δευτ. 32/λβ/46).

Πολλές φορές έχουμε γράψει, ότι η μεγαλύτερη ακούσια κακοποίηση των Αγίων Γραφών είναι εκείνη που υφίστανται στα χέρια των ίδιων των πιστών, όταν διάφορα χωρία απομονώνονται από το συμφραζόμενο τους για να γίνουν συνθήματα, διδασκαλίες και δόγματα. Ατυχώς, το ίδιο έχει γίνει και στην προκειμένη περίπτωση.

Η περικοπή από την οποία απομονώθηκε το χωρίο από το οποίο προέκυψε ο τίτλος του εν λόγω κειμένου και η σχετική διδασκαλία, αφορά την ιστορία της διαίρεσης του λαού των Εβραίων στα δύο βασίλεια του Ιούδα και του Ισραήλ (Α΄ Βασ. 12/ιβ/1-24). Στην περίπτωση εκείνη ο Θεός πραγματοποιούσε την απόφασή Του, την προλεχθείσα από τον προφήτη Αχιά, να διαιρέσει το βασίλειο του Δαβίδ ως τιμωρία, επειδή ο Σολομώντας και ο λαός **«ελάτρευσαν Ασάρτην την θεάν των Σιδωνίων, Χερώς τον θεόν των Μωαβιτών και Μελχώμ τον θεόν των υιών Αμμών· και δεν περιεπάτησαν εις τας οδούς μου διά να πράττωσι το ευθές ενώπιόν μου, και να φυλάττωσι τα διατάγματά μου και τας κρίσεις μου»** (Α΄ Βασ. 11/ια/11-13, 29-33). Το ίδιο πράγμα είχε πει ο Θεός στο Σολομώντα πολύ καιρό πριν (Α΄ Βασ. 11/ια/11-13) αλλά εκείνος δεν έδωσε την πρέπουσα σημασία.

Όταν, όμως, έφτασε η ώρα για να πραγματοποιηθεί η απειλή του Θεού, και δέκα από τις φυλές χωρίστηκαν ακολουθώντας τον Ιεροβοάμ, ο γιος του

Σολομώντα Ροβοάμ θέλησε να εκστρατεύσει για να επαναφέρει τους στασιαστές υπό την εξουσία του. Τότε ο προφήτης Σεμαΐας του έφερε το λόγο του Θεού, να μην κάνει την επιχείρηση, επειδή αυτό που έγινε ήταν **Η ΤΙΜΩΡΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**. Με άλλα λόγια ο Θεός λέει ότι αυτή η απόσχιση έγινε με δική Του απόφαση και, φυσικά, δεν υπήρχε περίπτωση ο άνθρωπος να ανατρέψει τη θεία βουλή. Είναι σαν να του λέει: **“Μην τα βάζεις μαζί μου”**.

Ο συντάκτης του κειμένου που συζητάμε εδώ, έκανε καλοπροαίρετα μια συλλογή διαφόρων ενθαρρυντικών σκέψεων, τις οποίες προσπαθεί να υποστηρίξει πάνω σε ένα **ΑΣΧΕΤΟ** χωρίο.

Δεν υπάρχει ανάγκη να διαψεύσουμε τις διάφορες θετικές σκέψεις που παρουσιάζει το εν λόγω κείμενο, υπό την προϋπόθεση, όμως, ότι αναφέρονται **ΜΟΝΟ ΣΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ** επεμβάσεις του Θεού και δεν αποτελούν διδασκαλία γενικής ισχύος.

Επιπλέον, είναι προφανές πως δεν υπάρχει οποιαδήποτε ομοιότητα και σχέση με τις διάφορες φυσικές καταστροφές για τις οποίες έκανε λόγο το άρθρο του «Τ».

Θα καλέσουμε, λοιπόν, τους αναγνώστες να είναι πολύ προσεκτικοί στον τρόπο με τον οποίο χειρίζονται το λόγο του Θεού, χωρίς ποτέ να λησμονούν ότι ο πιστός πρέπει με προσοχή **ΝΑ ΟΡΘΟΤΟΜΕΙ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ!** (Β΄ Τιμ. 2/β/15). **✚**

«Τι θεό λατρεύεις;» ρωτά ο κόσμος για να χαρακτηρίσει τον άνθρωπο. Η προτίμηση του καθενός μας για κάποιον “θεό” φέρνει ως αποτέλεσμα την ταύτισή μας μαζί του. Κανένας δε μπορεί να ξεφύγει από αυτό τον νόμο. Κάποιοι έχουν για “θεό” τους την ΑΕΚ, το σεξ, τη δουλειά τους, το κόμμα ή το χρήμα. Ε σ ύ ; ☹

Ήρωες... Θεοί...

ή ΑΝΘΗ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ;

Ολοι οι “θεοί” ανθρώπινης κατασκευής από την αρχαιότητα μέχρι και σήμερα, ήταν πάντα σημαδεμένοι από ελαττώματα, ανηθικότητα και κάθε είδους κακό και παρανομία. Ο Δίας έμεινε γνωστός για τις συζυγικές του απιστίες, ο Ερμής για τις κλεψιές και τα ψέματά του, ο Διόνυσος για τα όργια και τα μεθύσια του, η Ήρα για τη ζήλια της κ.ο.κ.

Από αυτή την μοίρα δε θα μπορούσαν να ξεφύγουν οι σύγχρονοι άνθρωποι “θεοί”, όποιοι κι αν είναι οι λατρευτές τους, διότι το βλέπουμε αυτό σε όλους τους ανθρώπους, σε όλους τους λαούς και σε όλες τις ηλικίες.

Μιλάμε για πολιτικούς, για οικονομικούς παράγοντες, για ηθοποιούς, και δε θα ξεχωρίσουμε, δυστυχώς, ακόμη και τους θρησκευτικούς εκείνους “αστέρες”, όπως πάπες, διάσημους τηλεευαγγελιστές και σεβασμιότατους μητροπολίτες, για κάποιους από τους οποίους ήδη έχει γίνει λόγος σ’ αυτές τις σελίδες.

Στο παρόν κείμενο αναφερόμαστε ιδιαίτερα στους “θεούς” της σύγχρονης νεολαίας και ιδιαίτερα τους τραγουδιστές της μουσικής που χρησιμοποιούν. Ε-

πειδή όμως εμείς δεν είμαστε ειδικοί στο αντικείμενο, αντιγράφουμε ορισμένα στοιχεία που δημοσίευσε η εφημερίδα «**Ελευθεροτυπία**» (20-2-05), για τους μεγαλύτερους “αστέρες” και “θεούς” του μουσικού πανθέου που μαγεύουν τους σύγχρονους νέους. Σύμφωνα με αυτά τα στοιχεία, λοιπόν:

- Οι Τζον Λένον, Πολ Μακ Κάρτνεϊ και Τζορτζ Χάρισον δεν είχαν λευκό ποινικό μητρώο, καθώς ενοχοποιήθηκαν για **κατοχή μαριχουάνας** και **καλλιέργεια ινδικής κάνναβης**!
- Οι Μικ Τζάγκερ, Μπράιαν Τζόουνς και Κιθ Ρίτσαρντς στη διάρκεια της καριέρας τους τίμησαν δεόντως το τρίπτυχο «sex-drugs-rock ‘n’ roll» και φυλακίστηκαν για **κατοχή αμφεταμινών, μαριχουάνας ηρωίνης** κ.λπ.
- Ο Ρέι Τσάρλς κατηγορήθηκε για **κατοχή ηρωίνης και άλλων ναρκωτικών**.
- Ο Μάικλ Τζάκσον δικάζεται αυτό το διάστημα για **σεξουαλική κακοποίηση ανηλίκων**.
- Ο Φιλ Σπέκτορ αντιμετωπίζει **κατηγορία ανθρωποκτονίας**.

- Ο Σιντ Βίσιους ήταν **χρήστης ηρωίνης** και ομολόγησε ότι **σκότωσε τη φίλη του**. Αργότερα **τραυμάτισε τον αδελφό της** και τελικά βρέθηκε νεκρός από υπερβολική δόση ηρωίνης.

- Ο Τζιμ Μόρισον είχε συλληφθεί για **μέθη, διατάραξη κοινής ησυχίας, αντίσταση κατά της αρχής, παρενόχληση αεροσυνοδού και προσβολή δημοσίας αιδούς**. Τελικά βρέθηκε νεκρός στο Παρίσι.

- Ο Τζόνι Κας βρέθηκε αρκετές φορές πίσω από τα κάγκελα εξαιτίας **κατοχής μαριχουάνας και αμφεταμινών και εμπρησμό εθνικού πάρκου!**

- Ο Πιτ Ντόχερτι ξοδεύει πολύ χρόνο σε κρατητήρια και δικαστήρια, καθώς οι κατηγορίες για **κατοχή ναρκωτικών ή οπλοφορία** αποτελούν ρουτίνα. Τις μέρες αυτές αναμένεται να δικαστεί επιπλέον για **επίθεση, ληστεία και εκβιασμό**.

- Ο Λιπλ Γουίλι Τζον πέθανε στη φυλακή όπου βρισκόταν για **ανθρωποκτονία**.

- Ο Πίτερ Γιάροου κρίθηκε ένοχος για **άσεμνες πράξεις** σε 14χρονο κορίτσι και καταδικάστηκε σε φυλάκιση.

- Ο Τζέιμς Μπράουν καταδικάστηκε για **απειλή με όπλο**.

- Οι Γουίτνι Χιούστον, Μπίλι Τζόελ, Λέμι και Τζον Φίλιος, καταδικάστηκαν για **ναρκωτικά**.

- Οι Κρίσι Χάιντ, Αζλ Ρόουζ, Άικ Τάρνερ και Έντι Βέρνερ, καταδικάστηκαν για **ξυλοδαρμό**.

- Οι Ρικ Τζέιμς, Λεντμπέλι και Τουπάκ Σακούρ, καταδικάστηκαν για **σεξουαλική κακοποίηση**.

- Οι Χάρι Κόνικ Τζούνιορ, Ντέιβιντ Κρόσμπι, Όξι Όσμπουρν, Παφ Ντάντι και Σνουπ Ντόγκι Ντογκ, καταδικάστηκαν για **οπλοχρησία**.

Όταν τέτοιοι είναι οι "θεοί" των ανθρώπων, εξυπακούεται πώς θα πρέπει να είναι η κοινωνία τους... Τα σχόλια περιπεύουν, καθώς η καθημερινή κατάσταση μαρτυρεί περί αυτού. ☹

«Έτσι θα καταντήσει η πολυσυζητημένη ΚΑΘΑΡΣΗ. Θα γίνει απλά ένας ανώδυνος ψεκασμός (όπως π.χ. η δμνην αργία στον Αττικής, ή η παραίτηση του Θεσσαλιώτιδος), μετά ένα σκούπισμα (ας μείνουν και κάποια στίγματα, δεν πειράζει) και μετά στο αργχείο, στο ντουλάπι της λήθης...»
Εφημ. «ΑΓΩΝΑΣ»
φ. 95, 2/2005

Του κ. Χρήστου, Εφημ. «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» Λάρισας

Πάντοτε ευπρόσδεκτη

Αλληλογραφία με τους Αναγνώστες

Ευχαριστούμε!

Παρ' όλο που δεν γνωριζόμαστε, ο υπεύθυνος της ελληνοαυστραλιανής χριστιανικής ιστοσελίδας «ΣΠΟΡΕΑΣ», κ. Οικονομίδης, είχε την καλοσύνη ν' αναφερθεί στην 20ετή έκδοση του «Τ» με την εικονιζόμενη καταχώρηση. Τον ευχαριστούμε πολύ και αντευχόμαστε τις άνωθεν ευλογίες σε κάθε πνευματική του δραστηριότητα. Η διεύθυνση της ιστοσελίδας είναι: www.christianikiagapi.com.au

??? ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ; ???

«Φίμωση Χριστιανού αναγνώστη και διαστροφή των λόγων του, από το Προτεσταντικό περιοδικό “Τυχικός”»

Στο περασμένο τεύχος (Ιαν.-Φεβρ. 2005) και με υπότιτλο «Ποιοι οι Χριστιανοί (;)» αναφερθήκαμε σε προηγούμενη αλληλογραφία μας με τον κ. **Ν. Μαυρομάγουλο** και τη νέα μακροσκελή επιστολή του, που δε μπορούσε να δημοσιευθεί ολόκληρη **λόγω χώρου**, και παραμερίζοντας τα χιλιοειπωμένα και κατά την άποψή μας δευτερεύοντα σημεία της, προσπαθήσαμε να απαντήσουμε στο **ουσιαστικό** θέμα “ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ”.

Ατυχώς ο αγαπητός κ. Μ. όχι μόνο παρεξήγησε την πράξη μας αλλά και έσπευσε να εξαπολύσει μέσω του διαδικτύου, λίβελο στον οποίο γράφει ακατανόμαστα και εν πολλοίς ανυπόστατα ενάντια στο περιοδικό μας και τον εκδότη του, για το οποίο ωστόσο μας ενημέρωσε ο ίδιος με την παρακάτω ηλεκτρονική επιστολή:

Κύριε Βασιλειάδη

Μια και επικαλείσαι **ΩΣ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑ** ζήτημα χώρου για την προηγούμενη επιστολή μου, την οποία “έθαψες” για να μη διαψευσθείς, δεν έχεις παρά να δημοσιεύσεις **ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΣΟΥ** αυτό το σύντομο μήνυμα, ώστε να μη μπορείς να επικαλεσθείς θέμα χώρου για να φιμώσεις πάλι τις απαντήσεις μου και να τις διαστρέψεις αδιαμαρτύρητα, όπως ήδη έκανες. Ενημέρωσε λοιπόν τους αναγνώστες σου, ότι το μήνυμα εκείνο που φίμωσες, βρίσκεται πλέον σε κοινή θέα, (μαζί με όλη την αλληλογραφία μας επί του θέματος αυτού), στην ιστοσελίδα της ΟΟΔΕ, στη διεύθυνση: <http://www.oodegr.com/oode/protestant/tychikos1.htm>.

Εκεί υπάρχουν για κάθε ενδιαφερόμενο, και αυτά που φίμωσες, και αυτά που διέστρεψες, και αυτά που σου απάντησα για τις νέες διαστρεβλώσεις σου στο τεύ-

χος Νο 184, Ιανουαρίου και Φεβρουαρίου 2005. Από εδώ πλέον θα λαμβάνεις τις απαντήσεις, κάθε φορά που φιμώνεις τις Χριστιανικές θέσεις, γιατί δυστυχώς το περιοδικό σου είναι ΑΝΑΞΙΟΠΙΣΤΟ για τις επιστολές αναγνωστών.

Νικόλαος Μαυρομάγουλος.

Προφανώς ο κ. Μ. έχει παρεξηγήσει το σκοπό τον οποίο εξυπηρετούν οι σελίδες αλληλογραφίας των εντύπων, θεωρώντας ενδεχομένως ότι αυτές υπάρχουν είτε ως βήμα ατέρμονης συζήτησης είτε εκ πλαγίων προβολής θέσεων αντίθετων με το πνεύμα των εντύπων.

Εκείνο όμως που κυρίως αφορά εμάς, είναι κατά πόσον αληθεύουν οι ισχυρισμοί του, ότι «οι κύριοι του Τυχικού, δεν θέλησαν να δημοσιεύσουν την απάντησή μου, για να μη δουν οι αναγνώστες του Τυχικού την πραγματικότητα, και να μείνουν με τις ψευδείς εντυπώσεις που άφηνε το περιοδικό» και ότι την «επιστολή που τους στάλθηκε, ΦΟΒΗΘΗΚΑΝ να δημοσιεύσουν», όπως γράφει στο λίβελό του.

Για να δείξουμε, λοιπόν, στον κ. Μ., πως ούτε φιμώνουμε κανέναν ούτε φοβόμαστε άλλον παρά τον Θεό, δημοσιεύουμε το παραπάνω μήνυμά του, που περιέχει και τη διεύθυνση της ιστοσελίδας του, ώστε όσοι αγαπητοί αναγνώστες ενδιαφέρονται, να μπορέσουν να πληροφορηθούν όχι μόνο τα όσα αρχικά έγραψε, μα και τα βλάσφημα και αναληθή που εν συνεχεία πρόσθεσε, αλλά και –μελετώντας τα υπόλοιπα άρθρα του– να καταλάβουν εάν και κατά πόσον ο ίδιος και οι σύντροφοί του είναι ΑΛΗΘΙΝΟΙ ή ΔΗΘΕΝ ΟΡΘΟΔΟ-

ΞΟΙ, όταν π.χ. υποστηρίζουν ότι ο Θεός έπλασε και άλλους ανθρώπους πριν από τον Αδάμ, και συμπεραίνουν ότι «δεν υπάρχει καμία αντίφαση της Αγίας Γραφής και της επιστήμης, που μας μιλάει για παλαιοντολογικά ευρήματα πολιτισμών, πριν από την εποχή του Αδάμ» [Υπογράμμιση του «Τ»].

Υπακούοντας στην αποστολική εντολή: «Τας μωράς και απαιδεύτους φιλονεικίας παραιτού, εξεύρων ότι γεννώσι μάχας» (Β΄ Τιμ. 2/β/23), από μέρους μας διακόπτουμε οριστικά την ανώφελη συζήτηση με τον κ. Μ., παρέχοντάς του τη δυνατότητα –αν αυτό θέλει–, να υποστηρίξει είτε ότι «**ΦΟΒΟΜΑΣΤΕ**», είτε ακόμη και ότι «**ΜΑΣ ΝΙΚΗΣΕ**»... [Έτσι κι αλλιώς στον τόπο τούτο, άλλοι είναι ό,τι δηλώσουν, και από κάποιους απαιτείται να είναι ό,τι δηλώνουν οι άλλοι γι' αυτούς...]

Δε θ' αναλωθούμε απαντώντας σε φαντάσματα και διαψεύδοντας το ανεξέλεγκτο παραλήρημα του κ. Μ. **Όταν και αν ποτέ αντιληφθεί το λάθος του, ας ζητήσει συγγνώμη από τον Θεό που ισχυρίζεται ότι λατρεύει.**

Θέλουμε ωστόσο να τον βεβαιώσουμε πως, ασχέτως της παρούσης αντιπαράθεσής μας, **εμείς πάντα θα τον αγαπούμε εν Χριστώ και του ευχόμαστε τα καλύτερα θεία δώρα**, πρώτο εκ των οποίων νομίζουμε πως είναι το να ελευθερωθεί κάποια ημέρα από τις ποικιλώνυμες «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΕΣ» ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ και ν' αγαπήσει και ν' αγκαλιάσει **ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ ΚΑΙ ΤΟ ΑΛΗΘΙΝΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ, που δεν ταυτίζεται με κανένα ανθρωπόφταχτο σχήμα και σύστημα.** ☩

Προς ανώνυμο αναγνώστη

Είναι καλό που συνειδητοποιήσατε το λάθος σας αναφορικά με την προηγούμενη επιστολή σας. Εφόσον δεν επιθυμείτε να γνωστοποιηθεί το όνομά σας δημόσια, μπορείτε να ζητήσετε ανωνυμία ή να χρησιμοποιήσετε το τηλέφωνό μας, δε μπορεί όμως να γίνει δημοσίευση απόψεων χωρίς διάλογο. ☩

Μια δεύτερη ματιά

ΕΥΤΥΧΩΣ ΚΑΠΟΙΟΙ ΞΕΡΟΥΝ ΝΑ ΛΕΝΕ ΚΑΙ «ΟΧΙ»

Την ευγενική πλην αρνητική απάντηση του Ρωμαιοκαθολικού επισκόπου Νάξου-Τήνου να δανείσει μια ανεκτίμητης αξίας εικόνα έλαβε προ καιρού το Μουσείο της Ν. Υόρκης μαζί με τη δήλωση προς τους υπεύθυνους:

«Σας ευχαριστούμε για την τιμή, όμως η Καθολική Εκκλησία δεν μπορεί να δώσει

την εικόνα της Παναγίας στο μουσείο μιας χώρας που η Κυβέρνησή της σκοτώνει αμάχους στο Ιράκ!»

[Πηγή: «Ενοριακές Καμπάνες Σύρου» 9-1-05]

Πράξη αξιέπαινη και αξιομίμητη, που όμως –δυστυχώς– ελάχιστοι φαίνονται πρόθυμοι να ακολουθήσουν...

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ

Ο Αρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος απευθυνόμενος στο Προεδρείο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Εκκλησιών (1-1-03) είπε μεταξύ άλλων τα εξής:

«Τελικώς, το θέμα “Ο Ιησούς Χριστός θεραπεύει καί καταλλάσσει η Μαρτυρία των Εκκλησιών εν Ευρώπη” είναι πολύ επίκαιρον. Αι Εκκλησίαι εντός μιας Ηπείρου η οποία βαίνει προς ενοποίηση, δεν δύνανται να έχουν την πολυτέλειαν της διαιρέσεως. Και ημείς επίσης πρέπει να αγωνισθώμεν διά να αυξηθούν αι προσπάθειαι ημών προς προώθησιν της ενότητος, ουχί μόνον ενδυναμώνοντες την συνεργασίαν ημών επί κοινωνικών, πολιτικών και ηθικών θεμάτων, αλλ’ επίσης διδόντες μεγαλύτεραν έμφασιν εις την μελέτην θεολογικών θεμάτων και αρχών: και εκείνων τα οποία ενώνουν και εκείνων τα οποία διαιρούν ημάς, με προοπτικήν ουχί μόνον να κατορθώσωμεν μίαν “κοινήν Χριστιανικήν φωνήν”, αλλ’ επίσης και να ενδυναμώσωμεν την αλληλεγγύην ημών

προς υπέρβασιν των υπαρχόντων εμποδίων εις τον δρόμον ο οποίος οδηγεί εις την ενότητα.»

[Πηγή: http://www.ecclesia.gr/greek/archbishop/default.asp?id=82&what_main=1&what_sub=5&lang=gr&archbishop_heading=Ευρώπη]

Τα πιστεύει όμως αυτά που λέει ή και εδώ κάνει πολιτική; Το ρωτάμε, επειδή, εξ όσων τουλάχιστον γνωρίζουμε, ενώ η Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία είναι μέλος του ΕΣΕ, με την οποία ο Αρχιεπίσκοπος δήθεν επιθυμεί «προώθησιν της ενότητος», από την άλλη πλευρά την κατατάσσει στις «αιρέσεις»... Με τέτοια ανισορροπία και ανακολουθία επόμενο είναι που οι ακόλουθοι του κ. Χριστόδουλου τα έχουν χαμένα. Αν όμως όλοι ακολουθούσαμε όχι ανθρώπους αλλά τον ΑΡΧΗΓΕΤΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Κύριο Ιησού Χριστό, πόσο καλύτερα θα ήταν τα πράγματα κι η “Εκκλησία” θα ήταν ΣΩΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥ και όχι μια ακόμη κρατική υπηρεσία...

ΚΑΙ ΠΑΛΙ Ο κ. ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΣ

Τον γηραιό Μητροπολίτη Σηλυβρίας κ. Αιμιλιανό μνημονεύσαμε στο προηγούμενο τεύχος με ένα απόσπασμα από εύστοχο κείμενο του. Θα ήταν όμως κρίμα να μην αναδημοσιεύσουμε και ένα ακόμη απόσπασμα από την ίδια πηγή, που αναφέρεται στην πείρα του, όταν υπηρετούσε στο Βέλγιο μεταξύ των μεταναστών Ελλήνων. Ας διαβάσουμε με προσοχή τη διήγησή του:

Η ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ ΤΩΝ ΟΡΥΧΕΙΩΝ

Το 1952 ηργάσθην εις τα ορυχεία, αφού οι εργάται με ηνάγκασαν να κατέβω εις τας στοάς διά να εργασθώ. Πηγαίνοντας να κατευνάσω μίαν στάσιν τους, μου είπαν: «Σεις οι παπάδες είσθε μόνον για λιβανίσματα, ευχές, συμβουλές και ανίκανοι για εργασία. Ελάτε κάτω να εργασθήτε στα έγκατα της γης, όπως εμείς, και μετά τα λέμε». Στριφογύριζεν εις το μυαλό μου η τοποθέτησίς των: «Εσείς οι παπάδες...» Απεδέχθην την πρόκλησιν και πήρα την απόφασιν: «Θα πάω εκεί κάτω!»

Μετά τας απαραίτητους ιατρικάς εξετάσεις, έλαβον την άδειαν εργασίας και την απαραίτητον λάμπα ασφαλείας και ήρχισα να εργάζωμαι μαζί τους εις τας υπογείους στοάς των ορυχείων.

Το 1954 εις το Marcinelle του Charleroi έγινε μία μεγάλη καταστροφή εις τα ανθρακωρυχεία. Σκοτώθηκαν 250 άνθρωποι και μεταξύ των 5 Έλληνες. Εις τον θρήνον των συγγενών των, πλησιάσαμε όλους, μιλούσαμε όλοι με όλους, ασχέτως εθνικότητος και θρησκείας. Έτσι υπήρξεν μία οικουμενική συνεργασία, μία παγκοσμιοποίηση, με την καλήν έννοιαν της λέξεως.

Ο νους μου ήτο εις τον «ευαγγελισμόν» των εργατών. Έτσι καθημερινώς

από τις 10:00 έως τις 10:20 όταν διεκόπτετο η εξόρυξις διά το διάλειμμα, έκανα εις τας στοάς κήρυγμα ανθρώπινον, κατανοητόν, εύπεπτον και πίνοντας καφέ από το θερμός το οποίον είχαμε μαζί μας.

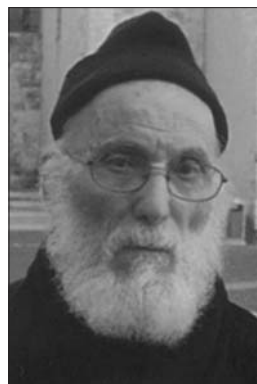
Αυτοί οι οποίοι

με κατέβασαν εις τα ορυχεία, οι ίδιοι μετά από μερικές εβδομάδας μου επέβαλαν να τας εγκαταλείψω λέγοντας πως: «έμειναν τα παιδιά μας και τα άλλα μέλη των οικογενειών μας πάνω, χωρίς φροντίδα πνευματική».

Μερικοί άνθρωποι όταν ακούνε για παπάδες κάνουν το σταυρό τους ή φτύνουν τον κόρφο τους... Εδώ όμως έχουμε μια εντελώς διαφορετική περίπτωση, που δίκαια βάζει τα γυαλιά σε πολλούς “σύγχρονους” και “προοδευτικούς” ποιμένες, οι οποίοι περισσότερο και κυρίως ενδιαφέρονται για το μισθό και την καλοπέρασή τους, θέλουν όμως να λέγονται «τύποι των πιστών»...

Υστερόγραφο:

Δεν αντέχουμε να αποσιωπήσουμε ότι για τον παραπάνω άνθρωπο κάποιος δήθεν “ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ”, που αναφέρεται στη σελίδα της Αλληλογραφίας, έχει γράψει: «...για τον Μητροπολίτη Σηλυβρίας είναι θέμα του Οικουμενικού Πατριαρχείου τι θα κάνει, για τους επισκόπους της αρμοδιότητάς του, που έχουν πέσει στην αίρεση του Οικουμενισμού...» Όμως για τους ιεράρχες που ΣΚΑΝΔΑΛΙΖΟΥΝ το λαό, γι’ αυτούς λένε ότι ίστανται «εις τύπον και τόπον Χριστού»... Ήμαρτον Θεέ μου! ☹

ΟΛΟΙ, ΠΟΛΛΟΙ ή ΛΙΓΟΙ;

Πόσοι μπορεί να είναι οι ιεράρχες της Ελλαδικής Εκκλησίας που δεν «πράττουν ορθώς»; Δεν γνωρίζουμε πόσα από εκείνα που προβάλλονται στα τηλεοπτικά προγράμματα είναι αληθή ή όχι και σε ποιο βαθμό, αν και τα στοιχεία μαρτυρούν μάλλον για το πρώτο.

Επιπλέον, το ανάλογο συμβαίνει και σε όλες τις εκκλησίες που οι ηγέτες τους από πνευματικοί εξελίσσονται μάλλον σε κοσμικούς καισαρίσκους...

Κάποιοι όμως ενοχλούνται επειδή εδώ γράφουμε πως αυτοί οι ΚΑΚΟΠΟΙΟΙ “ποιμένες” είναι ΠΟΛΛΟΙ, και διαμαρτύρονται, ως να μην παροικούν «εν Ιερουσαλήμ». Αλλά το ίδιο υποστήριξε και ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ. Ιερόθεος στην παρέμβασή του προς την Σύνοδο της Ιεραρχίας στις 18-19/2/05, προς απογοήτευση κάποιων εθελοτυφλούντων οπαδών. Παραθέτουμε σχετικά αποσπάσματα:

(...) 2. Συνειδητοποίηση των λαθών

(...) Μέσα στην Ιεραρχία μας λειτουργούν διάφορες «ομάδες», οι οποίες προσπαθούν να επιβάλλουν τις απόψεις τους πάνω σε διάφορα διοικητικά και ποιμαντικά θέματα.

Κατ’ αρχάς ΠΟΛΛΟΙ από μάς τους Επισκόπους δεν ενεργούμε πάντα σύμφωνα με την παράδοση της Εκκλησίας. (...) Επηρεαζόμαστε από την κοσμική έννοια της διοικήσεως. Δημιουργούμε περιουσίες σε βάρος του λαού. Χειροτονούμε Κληρικούς χωρίς τις κανονικές προϋποθέσεις. Στην καθημερινή αναστροφή μας μεταδίδουμε ένα «πνεύμα» κοσμικής νοοτροπίας (...).

Τα κηρύγματά μας είναι ηθικολογικά, κοινωνικά, πολιτικά, ενώ θα έπρεπε διά του κηρύγματος να κατηχούμε και ποιμαίνουμε τον λαό προς την σωτηρία και τον αγιασμό. (...)

Ένα τεράστιο πρόβλημα αναφύεται με το θέμα του τρόπου τής διαχειρίσεως των χρημάτων που κατατίθενται από ευσεβείς ανθρώπους στα εκκλησιαστικά ταμεία. Υπάρχουν Επίσκοποι που ενεργούν με αδιαφάνεια στο θέμα αυτό.(...)

Έπειτα, δεν λειτουργεί καλά το Συνοδικό σύστημα στις Συνεδριάσεις της Δ.Ι.Σ. και της Ι.Σ.Ι. και σε αυτό δεν ευθύνεται μόνον ο Αρχιεπίσκοπος, αλλά και ΟΛΟΙ ΕΜΕΙΣ, οι οποίοι σιωπούμε εξωτερικά και είμαστε λαλίστατοι και επικριτικοί στις κατ’ ιδίαν συζητήσεις μας. Δεν έχουμε εμπιστοσύνη ο ένας στον άλλον, δεν υπάρχει ειλικρίνεια, μεταδίδουμε εσφαλμένες πληροφορίες σε διάφορες κατευθύνσεις, με αποτέλεσμα να πληγώνουμε και να συκοφαντούμε. (...)

Για παράδειγμα μπορώ να χρησιμοποιήσω την περίπτωση του Μητροπολίτου Αττικής. Όταν ήμουν Συνοδικός διεφώνησα μαζί με άλλους για τον χειρισμό του θέματος των ανακρίσεων. Ως προς το θέμα δε του υπέρογκου πόσου που είχε στην κατοχή του και είχε δημοσιοποιηθή, ήμουν ο μόνος που μειοψήφισα υποστηρίζοντας ότι πρέπει να διερευνηθή η περίπτωση και να αποδοθούν ευθύνες. ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ Αρχιερείς υπεστήριζαν ότι πρέπει να τεθή στο Αρχείο η υπόθεση, διότι εθεωρήθησαν επαρκείς οι εξηγήσεις που έδωσε, ότι δηλαδή είναι προσωπικό του θέμα και είναι προϊόν του κόπου του και των μισθών του. (...) Έγιναν ΠΟΛΛΑ ΛΑΘΗ τα οποία πρέπει να τα αναγνωρίζουμε και να έχουμε αποφασιστικότητα να τα διορθώνουμε. Κυρίως να αποβάλλουμε την διπλοπροσωπία, ήτοι να σιωπούμε στα Συλλογικά Όργανα και να πράττουμε άλλα έξω από τα όργανα αυτά. [Εφ. “Εκκλησιαστική Παρέμβαση” 2/2005. – Υπογραμμίσεις και κεφαλαία του «Τ»]

Τα σχόλια ανήκουν στους αγαπητούς αναγνώστες. ☛

Γυναίκες απέναντι στον
καθρέφτη
του θείου λόγου

Τι άρωμα φοράτε;

Ακουσα πρόσφατα ένα κήρυγμα βασισμένο στο 30ό κεφάλαιο του προφήτη Ησαΐα. Ο ιεροκήρυκας τόνισε την ασύνετη διαγωγή του λαού Ισραήλ, που τόλμησε να ζητήσει βοήθεια από τον αιώνιο εχθρό του, την Αίγυπτο, και τον κίνδυνο που υπάρχει καθώς πολλοί από τους σημερινούς χριστιανούς συχνά προθυμοποιούνται να επανακάμψουν στον κόσμο της αμαρτίας για να βρουν "λύση" σε διάφορα προβλήματα που αντιμετωπίζουν.

Καθώς, όμως, παρακολουθούσα την όντως ευλογημένη εκείνη ομιλία, η δική μου σκέψη επικεντρώθηκε σε έναν ιδιαίτερο τομέα που εμείς οι γυναίκες είμαστε περισσότερο επιρρεπείς – αν και οι άντρες δεν μένουν πολύ πίσω.

Θυμήθηκα, λοιπόν, την εντολή του Χριστού, που είπε: «**Μη μεριμνήσετε λοιπόν λέγοντες, Τι να φάγωμεν ή τι να πώμεν ή τι να ενδυθώμεν; Διότι πάντα ταύτα ζητούν οι εθνι-**

κοί· επειδή εξεύρει ο Πατήρ σας ο ουράνιος ότι έχετε κρίαν πάντων τούτων» (Ματθ. 6/ς/ 31-32).

Τα λόγια αυτά του Κυρίου, θα μπορούσαμε να πούμε ότι, στην εποχή που ζούμε, δεν αφορούν τους περισσότερους από εμάς στη χώρα μας και το δυτικό κόσμο. Δόξα τω Θεώ, έχουμε άφθονο φαγητό, καθαρό νερό και άλλα ποτά και, προπαντός, ντουλάπες γεμάτες με ρούχα. Και όμως, αν σταθούμε και σκεφτούμε λίγο, θα διαπιστώσουμε ότι έχουμε και παραέχουμε μεγάλη μέριμνα για όλα αυτά. Και όχι βέβαια μέριμνα επειδή στερούμαστε και πώς θα καλύψουμε τις βασικές αυτές ανάγκες, αλλά μέριμνα που αφορά την πολυτέλεια, την ποικιλία, τη φίρμα και άλλα παρόμοια.

Κάνετε μια βόλτα στα διάφορα "πηγάδια" που σχηματίζονται έξω από τις εκκλησίες τις Κυριακές το πρωί ή προσέξτε τις μοντέρνες "αδελφικές" κοινωνικές

συναναστροφές που έχουν οι χριστιανοί στα σπίπια τους και θ' ακούσετε τα ίδια και απαράλλακτα που συζητούν και οι «**εθνικοί**». Σε ποιο εστιατόριο σερβίρουν ωραία φαγητά... Ποια εκλεκτά ποτά διαθέτουν στην κάβα τους... Από πού αγοράζουν τα επώνυμα ρούχα με τα οποία καταφέρνουν να ξεχωρίζουν... Ποιο είναι το καλύτερο αυτοκίνητο και ποιος το οδηγεί... Σε ποιο κέντρο αδυνατίσματος να πάμε... Ποια καλλυντικά να χρησιμοποιήσουμε για καλύτερα αποτελέσματα... Πού θα κάνουμε αξέχαστε διακοπές (το καλοκαίρι είναι πάλι κοντά)... Και ο κατάλογος θα μπορούσε να συνεχιστεί για πολύ ακόμη.

Η Αγία Γραφή λέει ότι «**Από το περὶ σσευμα της καρδιάς λαλεῖ το στόμα**», και, δυστυχώς, δεν μένει η παραμικρή αμφιβολία πως όλα αυτά έχουν γεμίσει τις καρδιές και τις σκέψεις μας. Μας απασχολούν, γι' αυτό και τα συζητάμε. Είναι οι προτεραιότητές μας. Εργαζόμαστε σκληρά για να εξασφαλίσουμε τα χρήματα που θα χρειαστούν για να τ' αποκτήσουμε. Ξοδεύουμε χρόνο ψάχνοντας πού θα τα βρούμε. Μερικές φορές, μάλιστα, ανταγωνιζόμαστε τους άλλους στο περιβάλλον μας, μήπως και υστερήσουμε σε κάτι.

Ούτε λίγο ούτε πολύ, επιστρέφουμε στην Αίγυπτο (στη ζωή που ζούσαμε πριν ακολουθήσουμε τον Χριστό). Εκεί αφήσαμε την σκληρή εργασία κάτω από το βούρδουλα του εργοδιώκτη, όμως τώρα κρατούμε εμείς το βούρδουλα και μασιγώνουμε τον εαυτό μας για να προλάβει σε όλα αυτά. Αφήσαμε τα κουρελιασμένα ενδύματα που προσπαθούσαν να σκεπάσουν τη γύμνια μας (κυριολεκτικά και ηθικά), αλλά τώρα διαλέγουμε ρούχα που

μάλλον προβάλλουν εκείνα που θα έπρεπε να κρύβουν. Σε κάποιο γάμο –και μάλιστα θρησκευτικό– που βρέθηκα τις προάλλες, κάποιος είπε σαρκαστικά: "Ευτυχώς τουλάχιστον που η νύφη φορούσε μακριά γάντια!" επειδή όλα τα άλλα ρούχα της ήταν τόσο αποκαλυπτικά...

Μια αδελφή έλεγε από τη ζωή της, πως όταν ακολούθησε τον Χριστό, άνοιξε τη ντουλάπα της και έβγαλε όλα τα παλιά ρούχα που είχε και δεν τα χάρισε αλλά τα πέταξε επειδή ήταν άσεμνα. Μάζεψε και όλα τα χρυσαφικά και άλλα κοσμήματα σε μια σακούλα και δεν τα ξαναφόρεσε. Ύστερα από κάποια χρόνια μπήκαν στο σπίτι της και τα πήραν κλέφτες!

Θα πει κάποιος ότι δεν είναι αυτά που μας συνιστούν στον Θεό αλλά «**ο κρυπτός άνθρωπος της καρδιάς**». Εκείνον βλέπει ο Κύριος και πάνω σ' αυτόν εργάζεται με το Πνεύμα Του ώστε να μας παραστήσει «**κατενώπιον της δόξης αυτού αμώμους εν αγαλλιάσει**» (Ιούδα 1/α/24). Όμως οι άνθρωποι που μας συναναστρέφονται δεν μπορούν να δουν την καρδιά μας· βλέπουν το εξωτερικό μας. Γι' αυτό, λοιπόν, το εξωτερικό και το στολισμό του, ο απόστολος Πέτρος συνιστά να είναι «**ουχί ο εξωτερικός, ο του πλέγματος των τριχών και της περιθέσεως των χρυσίων ή της ενδύσεως των ιματίων**» (Α' Πέτρ. 3/γ/3).

Ο Κύριος μάς έντυσε με ταπεινοφροσύνη και εμείς ξαναπαίρνουμε από την "Αίγυπτο" την υπερηφάνεια και την «**αλαζονεία του βίου**» (Α' Ιωάν. 2/β/16).

Είναι πολύ καλό να έχουμε χριστιανικές συναναστροφές, αλλά με ποιο πε-

ριεχόμενο; Ο λόγος του Θεού, συνιστά: **«Ας φροντίζωμεν περί αλλήλων, παρακινούντες εις αγάπην και καλά έργα, μη αφήνοντας το να συνερχώμεθα ομού, καθώς είναι συνήθεια εις τινάς, αλλά προτρέποντες αλλήλους»** (Εβρ. 10/1/ 24-25).

Όταν ο Θεός πρόσταξε το λαό Ισραήλ να τηρεί την ανάπαυση του Σαββάτου, είπε: **«Και ενθυμού, ότι ήσο δούλος εν τη γη της Αιγύπτου· και Κύριος ο Θεός σου σε εξήγαγεν εκείθεν εν χειρί κραταιά και εν βραχίονι εξηπλωμένω»** (Δευτ. 5/ε/15), και συνεχώς φρόντιζε να τους θυμίζει τη θλιβερή ιστορία τους, ώστε με ευγνωμοσύνη να απολαμβάνουν τα αγαθά της ελευθερίας τους. Εκείνοι όμως, ατυχώς, πάρα πολλές φορές αναπόλησαν και αποθύμησαν τα "αγαθά" της γης της αιχμαλωσίας, τα αιγυπτιακά **«σκόρδα και κρεμμύδια»...**

Ας ψάξουμε κι εμείς, η κάθε μια μας, να βρούμε στον εαυτό μας ποια από τα πράγματα που χαρακτηρίζουν τη χριστιανική μας ζωή, ανήκουν και τα έχουμε φέρει από την Αίγυπτο, κι ας τα πετάξουμε το συντομότερο.

Είμαστε η εικόνα του Χριστού. Τα μέλη μας είναι μέλη δικά Του. Εμάς βλέπει ο

κόσμος, που δε μπορεί να δει Εκείνον. Είμαστε αλάτι και είμαστε το φως Του. Επιπλέον είμαστε –θα πρέπει να είμαστε– **«του Χριστού ευωδία προς τον Θεόν»**, όχι μόνο, αλλά και **«εις τους σωζομένους και εις τους απολλυμένους»**. Ο Θεός **«φανερώνει εν παντί τόπω δι' ημών την οσμήν της γνώσεως αυτού»** (Β' Κορ. 2/8/14-15).

Καθώς τόσος λόγος γίνεται για το ποιο άρωμα αξίζει να φορέσουμε, ας γνωρίζουμε πως το πιο επώνυμο και το πιο ακριβό είναι **ΤΟ ΑΡΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ**. Και όταν φοράμε αυτό το άρωμα, η ευωδία του δεν είναι δυνατόν να περάσει απαρατήρητη επειδή είναι τόσο έντονη ώστε να γίνεται αισθητή και **«εις τους σωζομένους και εις τους απολλυμένους»**. Και στους πιστούς και στους άπιστους.

Και αν αξίζει να προσέξουμε το χωρίο που λέει, **«Ας απορρίψωμεν παν βάρος και την ευκόλως εμπεριπλέκουσαν ημάς αμαρτίαν»** (Εβρ. 12/18/1), σίγουρα τα πρώτα βάρη που πρέπει να πετάξουμε από πάνω μας είναι τα **"υπολείμματα" της Αιγύπτου**.

Ας το κάνουμε πρόθυμα και ο Κύριος θα μας αποζημιώσει με το παραπάνω! **✠**

Η μελέτη της Αγίας Γραφής είναι σπουδαίο προνόμιο των πιστών. Ταυτόχρονα όμως είναι και μεγάλη ευθύνη. Γιατί; Επειδή σημασία δεν έχει μόνο **ΤΙ ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ** αλλά και **ΤΟ ΝΟΗΜΑ** εκείνων που διαβάζουμε. Γι' αυτό πολλές φορές λέμε εδώ «**ΟΧΙ ΔΙΑΒΑΣΜΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ ΑΛΛΑ ΜΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ**».

Εδάφια που χρησιμοποιούνται λάθος

Δύο ιστορίες από την Καινή Διαθήκη, που θυμίζουμε παρακάτω, μιλούν γι' αυτή την αλήθεια και πόσο αντίκτυπο έχει στην καθημερινή αλλά και την πνευματική μας ζωή.

Η πρώτη περικοπή είναι από το Ευαγγέλιο του Λουκά (10/ι/25-28), όπου έχουμε το επεισόδιο του νομικού που ήρθε στον Χριστό με την επιθυμία να κληρονομήσει αιώνια ζωή.

Ο νομικός ρώτησε: «**Διδάσκαλε, τι πράξας θέλω κληρονομήσει ζωὴν αἰώνιον;**» και ο Ιησούς τον ρώτησε: «**Εν τῷ νόμῳ τι εἶναι γεγραμμένον; Πῶς ἀναγινώσκεις;**»

Εκεῖνος επανέλαβε τις μεγάλες συνοπτικές εντολές: «**Θέλεις ἀγαπᾶ Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν**». Ὑστερα ἀπ' αὐτό ο Κύριος ἀπάντησε: «**Ὁρθῶς ἀπεκρίθης· τούτο κάμνε καὶ θέλεις ζῆσαι**».

Από τον παραπάνω διάλογο διακρίνουμε τα εξής:

(α) Την αξία του λόγου του Θεού. Προσέχουμε πως ακόμη και ο Χριστός δεν βιάστηκε να απαντήσει στο ερώτημα

του νομικού με δικά Του λόγια, αλλά τον παρέπεμψε στις Γραφές.

(β) Ο νομικός ΓΝΩΡΙΖΕ τι ἔλεγε ο λόγος του Θεού, ὅμως ΔΕΝ ΕΔΙΝΕ ΠΡΟΣΟΧΗ σ' εκείνο που διάβαζε. Μάλλον ΕΨΑΧΝΕ ΚΑΤΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ, ἴσως κάτι που να ταιριάζει περισσότερο στις δικές του επιθυμίες.

(γ) Ο Χριστός πάντα επαινεί ὄχι εκείνους που ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ἀλλὰ εκείνους που ΠΡΑΤΤΟΥΝ ὅσα οἱ Γραφές προστάζουν: «**Εάν ἐξεύρητε ταῦτα, μακάριοι εἰσθε εἰάν κάμνητε αὐτά**» (Ιωάν. 13/ιγ/17).

Η δεύτερη περικοπή βρίσκεται στις Πράξεις των Αποστόλων (8/η/27-36), όπου διαβάζουμε το περιστατικό με τον Αιθίοπα ευνούχο, στον οποίο ο Θεός ἔστειλε τον ευαγγελιστή Φίλιππο.

Ο ἄρχοντας αὐτός εἶχε ἔρθει γιὰ νὰ προσκυνήσῃ στὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ καθὼς ἐπέστρεφε στὴν πατρίδα του, καθισμένος πάνω στὴν ἅμαξά του, «**ἀνεγίνωσκε τὸν προφῆτην Ἠσαΐαν**». Βλέποντάς τον ο Φίλιππος, ρώτησε: «**Ἄρά γε γινώσκεις ἀναγινώσκεις;**» Ο Αιθίοπας ὄχι μόνο ἀπάντησε με ἀπόλυτη εὐλικρίνεια: «**Πῶς ἢ θελὼν δυνηθῆ, εἰάν δὲν με ὁδηγήσῃς;**» ἀλλὰ καὶ ζήτησε βοήθεια ἀπὸ τὸν Φίλιππο, που ἀνέβηκε καὶ κάθισε κοντά του.

Καθώς το ανάγνωσμα ήταν από το κεφάλαιο 53/νγ του Ησαΐα, ο άρχοντας ρώτησε: «**Περί τίνος λέγει τούτο ο προφήτης; περί εαυτού ή περί άλλου τινός;**» οπότε ο Φίλιππος τού εξήγησε όχι μόνο τη συγκεκριμένη περικοπή αλλά και του μετέδωσε το ευαγγέλιο του Ιησού.

Από το διάλογο αυτό διακρίνουμε:

(α) Την αξία του λόγου του Θεού. Ο ευνούχος Αιθίοπας χωρίς αμφιβολία είχε πληρώσει ένα μεγάλο ποσό για να αγοράσει τον τόμο του Ησαΐα. (Σημειωτέο ότι το βιβλίο του Ησαΐα είναι από τα μεγαλύτερα της Αγίας Γραφής!) Είχε τόση δίψα για το λόγο του Θεού, ώστε δεν είχε υπομονή να φτάσει στο σπίτι του για να διαβάσει το βιβλίο που αγόρασε, αλλά το έκανε στη διάρκεια του ταξιδιού της επιστροφής!

(β) Η απλή ανάγνωση δεν είναι αρκετή για να καταλάβει ο άνθρωπος το νόημα του ιερού κειμένου. Χρειάζεται προσοχή, προσπάθεια, εμβάθυνση και θεία βοήθεια.

(γ) Δεν είναι ντροπή να ομολογήσουμε ότι δεν καταλαβαίνουμε όλα τα σημεία της Βίβλου. Στην πραγματικότητα υπάρχουν πάρα πολλά σημεία που είναι δυσνόητα όχι μόνο για τον μέσο μελετητή αλλά ακόμη και για πολύχρονους και βαθείς μελετητές (Β' Πέτρ. 2/β/16).

(δ) Ο ευνούχος έσπευσε να εφαρμόσει αμέσως εκείνα που έμαθε, ώστε ύστερα από λίγο ζήτησε ακόμη να βαφτιστεί.

Η κατοχή και μελέτη των Αγίων Γραφών αποτελεί μέγιστο προνόμιο των χριστιανών στους τελευταίους αιώνες. Ωστόσο υπάρχει μεγάλος κίνδυνος από το επιπόλαιο διάβασμα της Βίβλου, επειδή συχνά χρησιμοποιούνται τα εδάφια χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η προέλευση των λόγων (ποιος μιλάει), το ιστορικό πλαίσιο (πότε και σε ποιους ειπώθη-

καν τα λόγια που διαβάζουμε) και η σημασία που είχαν οι λέξεις στην αρχαιότητα.

Μια από τις αιτίες δημιουργίας πολλών αιρέσεων και κακοδιδασκαλιών είναι ότι οι άνθρωποι δε γνωρίζουν τις αρχικές γλώσσες των ιερών κειμένων. Επίσης κίνδυνος υπάρχει από κακές μεταφράσεις, οι οποίες πάσχουν από αδυναμία ή ανικανότητα των μεταφραστών, όχι σπάνια όμως και από δογματική σκοπιμότητα και υστεροβουλία τους.

Τέτοια προβλήματα όλο και περισσότερο διακρίνουμε και στον ελληνικό χώρο, επειδή άλλοι μεν έχουν χάσει κάθε επαφή με το αρχαίο κείμενο λόγω της γλώσσας, άλλοι δε καταπίνουν με μεγάλη ευκολία κάθε λάθος απόδοση που υπάρχει στις μεταφραστικές προσπάθειες που έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια.

Υπάρχει όμως και ένας άλλος μεγάλος κίνδυνος από χωρία που όχι μόνο δεν κατανοούνται σωστά αλλά και χρησιμοποιούνται από κάποιους για να υποστηρίξουν “δόγματα” σύμφωνα με τα οποία αφενός χτίζουν τη θρησκευτική και εκκλησιαστική τους εικόνα και αφετέρου, με βάση αυτά, κρίνουν και κατακρίνουν τους άλλους. Υπάρχουν επίσης χωρία που παρερμηνεύονται από αυθαίρετη γενίκευση, όπου κάποιοι παίρνουν λόγια της Γραφής και προσπαθούν να τα κάνουν παγκόσμιας ισχύος, ή προσπαθούν να τα εφαρμόσουν σε πλαίσιο διαφορετικό από το αρχικό τους συμφραζόμενο. Ακολουθούν μερικά παραδείγματα:

«Εγώ γνωρίζω τας βουλὰς τας οποίας βουλευόμεαι περί υμῶν, λέγει Κύριος, βουλὰς εἰρήνης και ουχὶ κακοῦ, διὰ να δώσω εἰς υμὰς τὸ προσδοκώμενον τέλος» (Ιερ. 29/λθ/11)

ΛΑΘΟΣ ΑΠΟΨΗ: Τα λόγια αυτά συνήθως εκλαμβάνονται ως υπόσχεση του

Θεού για ευημερία και μάλιστα γενικής εφαρμογής, ωσάν το χωρίο αυτό να γράφτηκε για κάθε έναν πιστό.

ΣΩΣΤΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ: Όμως αυτά τα λόγια τα είπε ο Θεός ειδικά για τους εξόριστους στη Βαβυλώνα Ιουδαίους, προς τους οποίους γνωστοποιούσε ότι, «*αφού πληρωθώσιν εβδομήκοντα έτη εν Βαβυλώνι, θέλω επισκεφθή υμάς και θέλω εκτελέσει προς υμάς τον λόγον μου τον αγαθόν, να επαναφέρω υμάς εις τον τόπον τούτον*». Δεν υπάρχει συνεπώς καμία ομοιότητα και κανένας λόγος για να υποθέσουμε ότι πρόκειται για υπόσχεση καθολική και διαχρονική.

«**Τα μεν οπίσω λησμονών, εις τα έμπροσθεν επεκτεινόμενος, τρέχω προς τον σκοπόν**» (Φιλιπ. 3/γ/13-14)

ΛΑΘΟΣ ΑΠΟΨΗ: Πρέπει να ξεχνάμε κάθε προηγούμενη αρνητική εμπειρία μας, λένε κάποιοι, και να προχωρούμε προς το μέλλον, χωρίς να κοιτάζουμε ξανά πίσω.

ΣΩΣΤΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ: Όλα τα γραπτά του Παύλου δείχνουν ότι εκείνος ποτέ δεν ξεχνούσε τις αρνητικές εμπειρίες που είχε στη ζωή του πριν συναντήσει τον Χριστό· αντίθετα εκείνο που λησμονούσε ήταν τα προηγούμενα θετικά επιτεύγματά του, ώστε να δίνει συνεχώς ολόκληρο τον εαυτό του σε νέους αγώνες για χάρη του Χριστού.

«**Επειδή είσαι χλιαρός και ούτε ψυχρός ούτε ζεστός, μέλλω να σε εξεμέσω εκ του στόματός μου**» (Αποκ. 3/γ/16)

ΛΑΘΟΣ ΑΠΟΨΗ: Ο πιστός πρέπει πάντα να έχει θερμά και όχι χλιαρά συναισθήματα.

ΣΩΣΤΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ: Το συμφραζόμενο των λόγων αυτών μεταφέρει την κεντρική ιδέα ότι κάτι μπορεί να είναι χρησι-

μο ή όχι, ανάλογα με το πού θα χρησιμοποιηθεί —το νερό είναι χρήσιμο ανάλογα με τη θερμοκρασία του, είτε είναι θερμό είτε κρύο. Το χωρίο δεν λέει πουθενά ότι το ψυχρό νερό είναι κακό.

«**Δίδαξον το παιδίον εν αρχή τής οδού αυτού· και δεν θέλει απομακρυνθή απ' αυτής ουδέ όταν γηράση**» (Παρ. 22/κβ/6)

ΛΑΘΟΣ ΑΠΟΨΗ: Όταν διδάσκουμε στα παιδιά μας από μικρά τις αλήθειες του ευαγγελίου, εκείνα θα μείνουν στο δρόμο του Θεού όταν μεγαλώσουν. Δυστυχώς η καθημερινή ζωή διαψεύδει αυτή την αρεστή μεν, αλλά αυθαίρετη ερμηνεία.

ΣΩΣΤΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ: Οι Παροιμίες είναι σοφά γνωμικά με γενικότερη εφαρμογή και όχι συγκεκριμένες υποσχέσεις. Χωρίς αμφιβολία κάθε τι που θα μάθει ο άνθρωπος από τα παιδικά του χρόνια, είναι πολύτιμο εργαλείο για την υπόλοιπη ζωή του, αυτό όμως δεν εξασφαλίζει σε κανένα γονέα την βεβαιότητα ότι το παιδί του θα ακολουθήσει οπωσδήποτε το δρόμο του Θεού.

«**Τα πάντα δύναμαι διά του ενδυναμού-ντός με Χριστού**» (Φιλιπ. 4/δ/13)

ΛΑΘΟΣ ΑΠΟΨΗ: Ο Χριστιανός μπορεί να κάνει θαύματα, μπορεί να κατορθώσει τα πάντα και να υπερνικήσει όλες τις δυσκολίες της ζωής.

ΣΩΣΤΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ: Ο Παύλος στα προηγούμενα εδάφια, λέει το αντίθετο ακριβώς από την παραπάνω αντίληψη. Η αποστολική του πείρα τον είχε διδάξει όχι να αποκτά όσα θέλει αλλά να αρκείται σε όσα έχει· όχι να τον τιμούν αλλά να ταπεινώνεται· όχι να έχει περίσσειμα αλλά να στερείται, ακόμη και να πεινά. Ο Παύλος δεν είχε τη δύναμη να αλλάξει τα πράγ-

ματα της ζωής προς το καλύτερο, είχε μάθει όμως να ΑΠΟΔΕΧΕΤΑΙ και να ΥΠΟΜΕΝΕΙ όλες τις καταστάσεις – τις καλές και τις κακές, τις εύκολες και τις δύσκολες.

«Η γνώσις φυσιοί, η δε αγάπη οικοδομεί» (Α΄ Κορ. 8/η/1)

ΛΑΘΟΣ ΑΠΟΨΗ: Μη δίνεις αξία στη γνώση, επειδή κάνει τους ανθρώπους υπερήφανους. Μην ενδιαφέρεσαι και μη κουράζεσαι να μάθεις, αρκεί να έχεις “αγάπη” που “οικοδομεί”...

Τη θέση αυτή παίρνουν όσοι αποφεύγουν τον κόπο ΝΑ ΜΕΛΕΤΗΣΟΥΝ ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΟΥΝ, καθώς και εκείνοι που δεν θέλουν ν’ αναλάβουν την υπευθυνότητα που συνεπάγεται η γνώση, ιδιαίτερα μάλιστα σε διαπροσωπικές σχέσεις.

ΣΩΣΤΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ: Αντίθετα ο θεόπνευστος Ψαλμωδός προσεύχεται: **«Δίδαξόν με φρόνησιν και γνώσιν»** (Ψαλμ. 119/ριθ/66) και ο Παύλος κατέκρινε τους πιστούς που δεν είχαν γίνει ΔΑΣΚΑΛΟΙ, ύστερα από το διάστημα που ήταν ακόλουθοι του Χριστού. Ωστόσο η κακή χρήση της γνώσης μπορεί να κάνει ζημιά στον άνθρωπο που έχει την τάση να είναι υπερήφανος ή αίτιο σκανδαλισμού του άλλου από εκείνον που δεν υπολογίζει τη θέση του ασθενή αδελφού σε περιπτώσεις όπως εδώ, που ο λόγος γινόταν «περί των ειδωλοθύτων», όπου σίγουρα η αγάπη εμποδίζει να αδιαφορίσουμε για

την κατάσταση του «ασθενούντος κατά την πίστιν» (Ρωμ. 14/ιδ/1). **❶**

«Τα ὦτα σου θέλουσιν ἀκούει λόγον ὀπισθέν σου, λέγοντα, Αὕτη εἶναι ἡ οδός, περιπατεῖτε ἐν αὐτῇ» (Ησ. 30/λ/21)

ΛΑΘΟΣ ΑΠΟΨΗ: Δεν είναι λίγοι, δυστυχώς, που διαβάζοντας αυτό το χωρίο –ξεχωριστά από τα συμφραζόμενα– περιμένουν να ακούσουν μια φωνή στ’ αυτιά τους, που θα τους λέει ποιο δρόμο ν’ ακολουθήσουν.

ΣΩΣΤΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ: Η φράση αυτή δεν είναι ξεκάφωτη· ακολουθεί μια άλλη υπόσχεση του Θεού η οποία λέει: **«Οι διδάσκαλοί σου δεν θέλουσιν αφαιρεθῆ πλέον, ἀλλ’ οἱ ὀφθαλμοί σου θέλουσι βλέπει τοὺς διδασκάλους σου»**. Τότε, λοιπόν, όταν ο λαός θα έχει ανάμεσά του δασκάλους που θα διδάσκουν το νόμο του Θεού, δε θα υπάρχει φόβος παρέκλισης, επειδή η γνώση που θα έχουν λάβει θα είναι μέσα τους μια ξεκάθαρη κατευθυντήρια “φωνή”.

Δεν πρόκειται για κάποια “νέα αλήθεια”, αφού ήδη ο Θεός είχε πει: **«Θέλετε λοιπόν προσέχει να κάμνητε καθώς προσέταξεν εἰς ἐσάς Κύριος ὁ Θεός σας· δεν θέλετε ἐκκλίνει δεξιὰ ἢ ἀριστερά»** (Δευτ. 5/ε/32). Το ζητούμενο, λοιπόν, δεν είναι να περιμένει κανείς “μυστικές φωνές” αλλά **να είναι πρόθυμος να υπακούει και να εκτελεί ΤΙΣ ΕΝΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΓΡΑΠΤΟΥ ΛΟΓΟΥ**.

Είναι προφανές από τα παραπάνω, ότι πρέπει να προσέχουμε πολύ, καθώς μελετούμε τις Άγιες Γραφές, ώστε εκείνο που κατανοούμε να μην είναι αυτό που επιζητεί η απατηλή καρδιά μας και οι επιθυμίες μας αλλά εκείνο που από την αρχή ήθελε να πει το Άγιο Πνεύμα του Θεού. Ας μη παρασυρόμαστε, λοιπόν, ούτε από επιπολαιότητα και βιασύνη, ούτε από κακούς δασκάλους. **❶**

Η βιβλική μελέτη δεν είναι παιχνίδι...

Εσχατολογικές “ερμηνείες” ...που αλλάζουν ανεύθυνα

Όπως καλά γνωρίζουν οι αναγνώστες μας, αντιμετωπίζουμε με μεγάλη επιφύλαξη όλους εκείνους που θεωρούν τους εαυτούς τους "ειδικούς" περί τα εσχατολογικά, και κάθε τόσο σερβίρουν διάφορες "θεωρίες" και "κλειδιά" με τα οποία "λύνουν" τα μυστήρια της Αποκάλυψης και των λοιπών προφητικών Γραφών, για να διαφωτίσουν –δήθεν– τους αδαείς... ❶

Η προχειρότητα και ανευθυνότητα με την οποία χειρίζονται τα ιερά λόγια και τα απόρρητα του Θεού είναι εμφανής και εδώ, όπως δυστυχώς και σε άλλους τομείς της ζωής τους.

Προς επίρρωση των παραπάνω, επιλέξαμε από γνωστό θρησκευτικό περιοδικό, που ειδικεύεται στο αντικείμενο, μια συλλογή θέσεων που παρουσίασε τα τελευταία πέντε χρόνια. Στην έρευνα χρησιμοποιήσαμε οκτώ τεύχη από τα έτη 2000, 2001, 2002 και 2004, και στην άλλη σελίδα μπορείτε να δείτε πόσο ρευστές είναι και πόσο εύκολα αλλάζουν οι ερμηνείες του εκδότη μέσα σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα.

Το θέμα που διαπραγματεύεται σε όλα αυτά τα άρθρα είναι ΤΟ ΧΑΡΑΓΜΑ ή Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΟΥ ΘΗΡΙΟΥ της Αποκάλυψης. Ιδού λοιπόν τι διαπιστώσαμε: Στην αρχή μιλάει για τσιπάκι, ύστερα για χάραγμα, μετά για έξυπνες κάρτες και ύ-

στερα για πολύπλοκο αριθμό, ξανά πάλι μιλάει για χάραγμα και ύστερα πάλι για αριθμό...

Και βέβαια αυτά τα βρήκαμε εύκολα με μια απλή έρευνα στα τεύχη του εν λόγω εσχατολογικού περιοδικού που υπάρχουν στο διαδίκτυο. Θυμόμαστε όμως ότι παλαιότερα γινόταν λόγος για τον διαβόητο γραμμικό κώδικα (barcode) ή για εγγραφή στο δέρμα με ανεξίτηλο χρώμα ή τατουάζ...

Ό,τι καινούργιο προβάλλει η δημοσιογραφία ή ανακαλύψει η επιστήμη, αυτόματα μπορεί να βαφτιστεί ως ΣΗΜΑΔΙ ΤΟΥ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ...

Δεν ξέρουμε ως πού φτάνει η δική σας φαντασία, σίγουρα όμως τα πράγματα του Θεού δεν είναι αντικείμενο μυθιστορημάτων. Ας προσέξουμε λοιπόν, επειδή το λιγότερο που μπορούμε να πάθουμε είναι να γελοιοποιηθούμε, υπάρχουν όμως και χειρότερα... ❷

ΜΑΪΟΣ 2000	ΤΣΙΠΑΚΙ	"...σύντομα αυτό το μικρό τσιπάκι που θα εμφυτεύεται με χάραγμα μέσα στο σώμα μας και βεβαίως θα έχει έναν κωδικό αριθμό που θα μας αντιπροσωπεύει απόλυτα σαν άτομα, όπως πιθανόν το ΑΦΜ μας"
ΙΟΥΛΙΟΣ 2000	ΤΣΙΠΑΚΙ	"αυτό το εμφυτευμένο στο σώμα μας ή στο σώμα των παιδιών μας τσιπ να μπει "το χάραγμα", ο αριθμός του αντίχριστου, ο αριθμός που θα δηλώνει λατρεία και αναγνώριση στο πρόσωπό του"
ΙΑΝ/ΡΙΟΣ 2001	ΧΑΡΑΓΜΑ	"Έχουμε ακούσει για το χάραγμα, για το 666, για το σφράγισμα των ανθρώπων στο χέρι ή στο μέτωπο από τα επιτελεία του αντίχριστου."
ΜΑΪΟΣ 2001	ΕΞΥΠΝΕΣ ΚΑΡΤΕΣ	"Θα έρθουν και οι "έξυπνες κάρτες", θα εγκατασταθεί και η απόσυρση των μετρητών, το χάραγμα, ο Αντίχριστος, το παγκόσμιο σύστημα ελέγχου και καθοδήγησης της ζωής μας."
ΙΟΥΛΙΟΣ 2001	ΚΑΡΤΑ ΑΡΙΘΜΟΣ ΧΑΡΑΓΜΑ	"Έχουμε εισέλθει στο "Βασίλειο των Καρτών"! (...) Στην κάρτα είναι αποτυπωμένος ο αριθμός μας ο προσωπικός. (...) Αυτός ο αριθμός θα είναι και η ταυτότητά μας, το ΑΦΜ μας, ο αριθμός ασφάλισής μας. (...) αύριο θα είναι η μια κάρτα και μετά ο ένας αριθμός... Και επειδή η κάρτα χάνεται (...) η πιο σίγουρη λύση είναι το χάραγμα. Χάραγμα επάνω στο σώμα, στο χέρι ή στο μέτωπο. "
Ν/ΒΡΙΟΣ 2001	ΠΟΛΥ- ΠΛΟΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ	"Το χάραγμα, που θα είναι ένας πολύπλοκος, αλλά αξιόπιστος αριθμός, θα αντιπροσωπεύει ένα τμήμα (segment) στον κεντρικό server του παγκόσμιου υπολογιστή, που θα είναι "θηρίο" σε χωρητικότητα, ισχύ και δυνατότητες."
Δ/ΜΒΡΙΟΣ 2002	ΧΑΡΑΓΜΑ	"Με το χάραγμα επάνω στο σώμα ο άνθρωπος εξασφαλίζεται διά βίου."
ΜΑΡΤΙΟΣ 2004	ΑΡΙΘΜΟΣ	"...θα γίνει με τη χρήση ενός αριθμού-ταυτότητα, που θα πιστοποιεί πληροφορίες γύρω από τον κάτοχο και θα παρέχει και πληροφορίες προς "ειδικούς δέκτες". Αυτός είναι ο λόγος που πηγαίνουμε σε όλο και περισσότερο απειροελάχιστα μεγέθη, σαν αυτό του 1/100 της τρίχας."

Η σύγχυση των ανθρώπων είναι προφανής, όπως και η επιπολαιότητά τους...

Κάνετε το ευγενικό σας καθήκον

Όλοι οι αναγνώστες βλέπουν σε κάθε τεύχος το παραπληρώως ΔΕΛΤΙΟ ΑΝΑΝΕΩΣΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ και την ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ να στέλνουν στο γραφείο του «Τ» αυτό το δελτίο **ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΤΟ ΧΡΟΝΟ.**

Καθώς το περιοδικό κυκλοφορεί ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗ,
δεν είναι δυνατό να γνωρίζουμε κατά πόσον επιθυμείτε
να το λαβαίνετε ή αν ίσως έχετε αλλάξει διεύθυνση.

Με αυτό τον **ανεξοδο για σας** τρόπο, εξασφαλίζουμε ότι το περιοδικό πηγαίνει μόνο στα χέρια εκείνων που ΤΟ ΘΕΛΟΥΝ και ΤΟ ΕΚΤΙΜΟΥΝ. Για να τυπωθεί και να αποσταλεί αυτό το έντυπο **ΔΑΠΑΝΩΝΤΑΙ ΧΡΗΜΑΤΑ** τα οποία κάποιοι προσφέρουν ακόμη και από το υστέρημά τους, γι' αυτό είναι αμαρτία να καταλήγει στα σκουπίδια.

Θέλοντας να είμαστε ΚΑΛΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΙ των μέσων που μας χορηγεί ο Κύριος, κάναμε πριν λίγες εβδομάδες μια τηλεφωνική έρευνα. Από τους 93 παραλήπτες που ψάξαμε, διαπιστώσαμε τα εξής:

- ▶ **65** παραλήπτες είναι **ΘΕΡΜΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ** του περιοδικού, **όμως ΑΜΕΛΗΣΑΝ** να στείλουν Δελτίο τα τελευταία ΠΕΝΤΕ χρόνια...
- ▶ **10** δεν μπορέσαμε να βρούμε τα ίχνη τους επειδή **είχαν αλλάξει τηλέφωνο**
- ▶ **7** θεωρούσαν αρκετό ότι **είχαν απαντήσει στο παρελθόν.**
- ▶ **3** άλλαξαν διεύθυνση επειδή **είχαν παντρευτεί...**
- ▶ **3** θεώρησαν καλό να πηγαίνει το περιοδικό στην παλιά τους διεύθυνση με την ελπίδα ότι **ίσως ΚΑΠΟΙΟΣ το διάβαζε** τυχαία.
- ▶ **3** **είχαν πεθάνει...**
- ▶ **1** πετούσε ενσυνείδητα το περιοδικό επειδή **νόμιζε ότι είναι “αιρετικό”!**
- ▶ **1** δεν το διάβαζε **λόγω καταρράκτη.**

Σε όποια κατηγορία και αν ανήκετε εσείς, ΕΝΕΡΓΗΣΤΕ ΑΜΕΣΩΣ! Κόψτε ΤΩΡΑ το Δελτίο της 2ης σελίδας (ή κάνετε φωτοαντίγραφο) και στείλτε το σε μας για να εξασφαλίσετε τη συνέχεια της αποστολής του.

**Αν πάλι δεν θέλετε το περιοδικό, μην διστάζετε. Επιστρέψτε το
Κάποιος άλλος το χρειάζεται!**

[illegible]

Πάπας Ιωάννης-Παύλος Β΄

Οπάπας Ιωάννης-Παύλος Β (Karol Jozef Wojtyla) γεννήθηκε στις 18-5-1920 στο Βαντιβίτσε της Πολωνίας και πέθανε στις 2-4-2005. Σπούδασε στα Πανεπιστήμια Κρακοβίας και Ρώμης, αναγορεύθηκε δρ. Θεολογίας και διετέλεσε καθηγητής στη Θεολογική Σχολή Κρακοβίας. Χειροτονήθηκε πρεσβύτερος το 1946, Επίσκοπος το 1958 και Αρχιεπίσκοπος Κρακοβίας το 1963. Το 1967 έγινε Καρδινάλιος και συμμετείχε στη Β Σύνοδο του Βατικανού. Τον Οκτώβριο του 1978 εξελέγη 264ος Πάπας Ρώμης—ο πρώτος Σλάβος και ο πρώτος μη Ιταλός τα τελευταία 500 χρόνια.

Θεωρήθηκε ως ένας από τους πιο συντηρητικούς ηγέτες του φιλελεύθερου 20ου αιώνα λόγω της αντίστασής του στις αμβλώσεις και τα αντισυλληπτικά (εγκύκλιος «Το Ευαγγέλιο της Ζωής») αλλά και στους γάμους μεταξύ ομοφυλόφιλων και τη χειροτονία γυναικών. Επίσης κατέκρινε τη “Θεολογία της Απελευθέρωσης” των αριστερών Ρωμαιοκαθολικών της Λατινικής Αμερικής.

Ταυτόχρονα όμως ήταν υποστηρικτής των φτωχών, ζήτησε την άρση των χρεών του Τρίτου Κόσμου και αντιτάχθηκε στις εισβολές των Αμερικανών στο Ιράκ, δείχνοντας έτσι ότι οι θρησκευτικοί ηγέτες δε δεσμεύονται από γενικούς όρους όπως οι «συντηρητικός» και «φιλελεύθερος».

Κάποιοι έγραψαν για τις 8 γλώσσες που μιλούσε, τα πολλά του ταξίδια ή τα περισσότερα από 100 σπουδαία κείμενα που εξέδωσε. Άλλοι σχολίασαν ότι ανακήρυξε τουλάχιστον 470 αγίους και 1315 μακάριους—περισσότερους απ’ όλους μαζί τους προκατόχους του κατά τους τελευταίους τέσσερις αιώνες, και πως ήταν φανατικός Μαριολάτρης.

Για εμάς—που όχι σπάνια κρίναμε πράξεις του— το μεγαλύτερο γνώρισμα του Ιωάννη-Παύλου Β ήταν πως υπήρξε ο πρώτος πάπας στην ιστορία που αναγνώρισε λάθη της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας ανά

τους αιώνες —συμπεριλαμβανομένης της Ιεράς Εξέτασης— και ζήτησε συγνώμη.

Το 1986 έγινε ο πρώτος Πάπας που επισκέφθηκε εβραϊκή συναγωγή και ζήτησε συγχώρηση για τη δραστηριότητα της Εκκλησίας του κατά των Εβραίων τους προηγούμενους αιώνες. Το 1998 ομολόγησε για πρώτη φορά επίσημα ότι οι προσπάθειες του Βατικανού για να αποτραπεί το Ολοκαύτωμα δεν ήταν επαρκείς. Το 2000 επισκέφθηκε το Ισραήλ, και στο Τείχος των Δακρύων άφησε σημείωμα με το οποίο ζήτησε να συγχωρηθεί η Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία. (Βλέπε φωτο).

Το 1995 παραδέχτηκε ως μέγα σφάλμα το Σχίσμα του 1054. Το 2001, κατά την επίσκεψή του στην Ελλάδα, ζήτησε συγνώμη από την Ορθόδοξη Εκκλησία για τις Σταυροφορίες και τα τραύματα που προκάλεσαν στο παρελθόν οι Ρωμαιοκαθολικοί έναντι των Ορθοδόξων.

Το Μάιο του 2001 επισκέφθηκε μουσουλμανικό τέμενος στη Δαμασκό, για πρώτη φορά στα 1400 χρόνια της ιστορίας του Ισλάμ. Το Νοέμβριο του ίδιου έτους ζήτησε συγγνώμη από τους Αβορίγινες ιθαγενείς της Αυστραλίας για όλα τα εγκλήματα που διέπραξε εναντίον τους ο χριστιανικός κόσμος.

Κι αν όλα τούτα ήταν χωρίς προσωπικό κόστος, το 1983 συναντήθηκε με τον παρά λίγο δολοφόνο του, τον Τούρκο Μεχμέτ Αλί Αγκτσά, για να τον συγχωρήσει για τη δολοφονική απόπειρα εναντίον του στις 13 Μαΐου 1981, από την οποία διασώθηκε με σοβαρά τραύματα.

Ήταν τούτα βήματα που όλοι πρέπει να κάνουν, δείχνοντας σεβασμό στον κάθε άνθρωπο, όποιος κι αν είναι, όπου κι αν μένει, ανεξάρτητα από θρησκεία, γλώσσα και κοινωνική κατάσταση. ❶

ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ (:)

ΤΟ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ...

Μετά τα τελευταία γεγονότα και τις αλλεπάλληλες ΔΙΑΨΕΥΣΕΙΣ μεταξύ Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πατριάρχη Ιεροσολύμων, επιλέχθηκε η τακτική της ΑΜΟΙΒΑΙΑΣ ΑΠΟΣΙΩΠΗΣΗΣ... και απαγόρευσης αναφοράς στα γεγονότα:

«Προ τούτων όμως παρακαλούνται άπαντες όπως ίδουν το θέμα με υπευθυνότητα και αποφύγουν δηλώσεις που συγχέουν τα εκκλησιαστικά με τα εθνικά ζητήματα και μπορούν εύκολα να προκαλέσουν ανεπανόρθωτη ζημία εις τα δίκαια του ευσεβούς γένους των Ελλήνων.»

[Πατριάρχης Ιεροσολύμων]

«Προτιμώ, μπροστά στη νέα αποφινή πρόκληση, να σιωπήσω ενσυνείδητα, έστω και αν πρόκειται να αδικηθώ.»

[Αρχιεπίσκοπος Αθηνών]

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

Στην τηλεοπτική εκπομπή «Debate» της κ. Τρέμη στο MEGA (26-2-05) συζητούν ο Δικηγόρος κ. **Μιχ. Δημητρακόπουλος** και ο γνωστός ιερέας της Ελλαδικής Εκκλησίας και Ψυχίατρος π. **Στυλ. Καρπαθίου** για την κακή κατάσταση στην κρατική εκκλησία. Σε κάποια στιγμή ο π. Καρπαθίου διατύπωσε τη γνώμη

ότι ο ρόλος που πρέπει να εκπληρώνει ο Επίσκοπος είναι **να διακηρύττει την ανάσταση του Χριστού**, όμως ο συνομιλητής του είχε διαφορετική γνώμη, οπότε ακολούθησε ο εξής διάλογος:

Μ.Δ.: Εγώ πιστεύω ότι θα ήταν πολύ ελάχιστο να περιμέναμε από τον Αρχιεπίσκοπο να ασχολείται μόνο με το ΧΡΙΣΤΟΣ

ΑΝΕΣΤΗ και το ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ.
Εγώ θέλω τον Αρχιεπίσκοπο...

Σ.Κ.: Ο απόστολος Παύλος λέει ότι είναι το παν. Η Αγία Γραφή και το Πνεύμα το Άγιο λέει ότι είναι το παν αυτό.

Μ.Δ.: Ας το λέει.

Σ.Κ.: Ας το λέει ο Χριστός;.. Εμείς ας κάνουμε τα δικά μας;..

Μ.Δ.: Εγώ προτιμώ τον Αρχιεπίσκοπο να είναι δίπλα στο ποίμνιο, να είναι δίπλα στον άνθρωπο που έχει ανάγκη από φαγητό, από ένδυση, στο παιδί που έχει πάει στα ναρκωτικά, να το ξαναφέρει δίπλα, να καλύψει τέτοιες ανάγκες στο ποίμνιο, να μπορέσει δηλαδή να το καθοδηγήσει.

Σ.Κ.: Όχι, δεν είναι αυτή η δουλειά του.

Μ.Δ.: Και θέλω τον Αρχιεπίσκοπο να έχει άποψη. Να έχει λόγο, να μην είναι βουβό πρόσωπο. Και στα εθνικά θέματα, και στα θέματα που απασχολούν την ελληνική κοινωνία, και στα θέματα που απα-

σχολούν την νεολαία, τον άνεργο, τον μετανάστη. Θα ήταν κολοβός ο ρόλος του αρχιεπισκόπου αν περιοριζόταν να λέει μόνο ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ.

Ο κ. Καρπαθίου έχει δίκιο! Αν πράγματι οι εκκλησιαστικοί ηγέτες κήρυτταν «**τον Ιησούν και την ανάστασιν**», σύμφωνα με το παράδειγμα των Αποστόλων (Πράξ. 17/1ζ/18), ίσως δεν υπήρχαν τόσα κοινωνικά προβλήματα που απασχολούν τον κ. δικηγόρο, αφού περισσότεροι άνθρωποι θα ζούσαν την εν Χριστώ ζωή. Οι ιεράρχες όμως φρόντισαν να κρατήσουν το λαό σε **άγρια πνευματικά μεσάνυχτα**, γι' αυτό και έχει τόση πελατεία το δικηγορικό του γραφείο. Ο κ. Δητράκοπουλος καλά θα έκανε να προσέχει περισσότερο τα λόγια του Χριστού, όπως εξάλλου και ο Μακαριότατος! ❏

ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΚΕΣ ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ

Εγραψε το περιοδικό «**Μαχόμενη Ορθοδοξία**» (Οκτ. 03, σ. 67), για διάφορα έθιμα που διατηρούνται μέχρι σήμερα στο χριστεπώνυμο λαό μας:

«**Διατηρούνται μερικά ειδωλολατρικά έθιμα που έχουν σχέση με τη μαγεία και γι' αυτό πρέπει να κοπούν. Ένα από αυτά [είναι] που έχει σχέση με τον αριθμό των ιερέων στην κηδεία.**

Πολλές φορές οι συγγενείς, εκτός της ματαιοδοξίας τους και της τάσεως προς επίδειξη, προσέχουν να καλέσουν έναν ορισμένο αριθμό ιερέων. Οι πιο πολλοί προσέχουν ώστε ο αριθμός αυτός να είναι περιττός, δηλαδή 1, 3, 5, 7 κ.λπ. Ο περιττός (μονός) αριθμός των ιερέων μαζί με τον πεθασμένο να συμπληρώνουν έναν άρτιο (ζυγό) αριθμό, όπως π.χ. τρεις ιερείς και ένας νεκρός ίσον τέσσερις. Άρα (πι-

στεύουν αφελώς) δεν υπάρχει χώρος για άλλο νεκρό απ' αυτό το συγγένειο. (...)
Όλα τα παραπάνω όμως είναι προλήψεις, δεισιδαιμονίες και πλάνες, που πρέπει να εκλείψουν απ' τη ζωή των Ορθόδοξων Χριστιανών.»

Εμείς θα προσθέταμε και άλλα που γίνονται στους γάμους, όπως π.χ. τα κουφέτα που επίσης **πρέπει «να είναι πάντα σε μονό αριθμό»**, το γράψιμο ονομάτων στα παπούτσια της καθώς και το πέταγμα της ανθοδέσμης από τη νύφη, ώστε η κοπέλα που θα την πιάσει να παντρευτεί σύντομα κ.λπ.

Τίποτα από όλα αυτά δεν ταιριάζει σε χριστιανούς, όμως αλίμονο τηρούνται από όλους σχεδόν, χωρίς κανένα λόγο. ❏

ΟΙ “ΕΧΘΡΟΙ” ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ...

Μια ακόμη φορά οι άνθρωποι της θρησκευτικής εξουσίας θυμήθηκαν τους “εχθρούς του έθνους” και τις “σκοτεινές δυνάμεις” που εκστράτευσαν για να υποσκάψουν την ΕΚΚΛΗΣΙΑ. Τα ίδια δηλαδή που άλλοτε έλεγαν οι πολιτικοί για τους αντιπάλους τους.

Το ίδιο “κόλπο”, δυστυχώς, χρησιμοποιούν όλοι οι ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΙ ΗΓΕΤΕΣ, α-

νεξαρτήτως δόγματος, κάθε φορά που αμφισβητείται η ΑΥΘΕΝΤΙΑ τους.

Είναι πάντως ενθαρρυντικό που ο κόσμος άρχισε –μακάρι να το θυμάται και όταν παύσει ο θόρυβος των σκανδάλων– πως άλλο είναι η **ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ** και άλλο η **“ΕΚΚΛΗΣΙΑ...” ΤΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ!**

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ – ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ;

Η αλλαγή στάσης της κυβέρνησης στην πρόσφατη εκκλησιαστική κρίση δεν έχει να κάνει με κάποια θεία φώτιση, έγραψε ο κ. Παντελάκης («Ελευθεροτυπία» 19-2-05) και εξηγεί:

Απλά αρχικά έστειλε στον αρχιεπίσκοπο το μήνυμα να περιοριστεί στα του οίκου του και να μη συνεχίσει δημόσιες παρεμβάσεις για σχεδόν όλα τα ζητήματα (εξωτερική πολιτική, παιδεία κ.λπ.), γιατί αυτό της δημιουργεί προβλήματα. Και αφού έστειλε το μήνυμα αυτό, χαμήλωσε τους τόνους αφήνοντας την ιεραρχία ανεύχλητη να διαχειριστεί την κρίση που

περνά ή καλύτερα να βρει τρόπους να καλύψει τ’ ανομήματά της. Έτσι, από το αλισβέρισι αυτό και οι δυο πλευρές μένουν ικανοποιημένες...

Όντας μια ακόμη δημόσια υπηρεσία η Ελλαδική Εκκλησία δεν δικαιούται να διαφοροποιείται από τα “αφεντικά” της. Όσον αφορά την “επανάσταση” που προσπάθησε να κάνει ο κ. Χριστόδουλος, αυτή ίσως ήταν καλή απέναντι στην προηγούμενη κυβέρνηση, όχι όμως και στη σημερινή με την οποία στενοί δεσμοί τον συνδέουν...

ΚΑΙ ΤΑ ΟΦΕΙΛΗΜΑΤΑ...

Σε πρόσφατο Συνέδριο που πραγματοποιήθηκε σε Ευαγγελική Εκκλησία στη Βόρεια Ελλάδα, με θέμα «**Η καθημερινότητα του Χριστιανού**», αναπτύχθηκαν από τους ομιλητές θέματα όπως: –**Τα διαβάσματά μας...** –**Τα ακούσματά μας...** –**Τα ξεσπάσματά μας...** κ.λπ.

Το “μενού” θα ήταν σίγουρα πιο πλήρες αν επίσης εξετάζονταν και θέματα όπως: –**Τα αμαρτήματά μας...** ή –**Τα**

οφειλήματά μας... Αυτά τουλάχιστον μνημονεύονται και στις Άγιες Γραφές! Δυστυχώς, όμως, καμία εκκλησία δε θέλει να ασχολείται με τέτοια ζητήματα – ούτε η Ορθόδοξη, ούτε η Ρωμαιοκαθολική, ούτε η Ευαγγελική... Για τούτο και το αναπόφευκτο κακό αποτέλεσμα που φαίνεται καθημερινά στην ποιότητα και των ηγεσιών τους και των εκκλησιασμάτων τους!...

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΝΑ ΛΕΓΕΤΑΙ

Μιλούσαμε σε προηγούμενο τεύχος για το μεγάλο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι δημοσιογράφοι του θρησκευτικού ρεπορτάζ, όταν βρίσκονται στην ανάγκη ΝΑ ΠΟΥΝ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ, επειδή μερικοί νομίζουν ότι οι εκκλησίες πρέπει ΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΝΤΑΙ καθαρές και άμεμπτες, ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΟΤΑΝ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ. Είναι αξιο ιδιαίτερης προσοχής ότι ακόμη και το Βατικανό, που άλλοτε διατηρούσε INDEX, δηλαδή κατάλογο απαγορευμένων βιβλίων, έχει φτάσει στο σημείο να αναγνωρίζει τη σημασία και την αξία που έχει η αλήθεια ΟΤΑΝ ΛΕΓΕΤΑΙ. **Τ**

[Εφημερίδα «Καθολική» / 7-12-04]

ΝΑ ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

Στή Μπανκόνγκ της Ταϊλάνδης συνήλθε τόν Οκτώβριο τό συνέδριο τής «Διεθνούς Ένώσεως Καθολικού Τύπου» (UCIP) καί μελέτησε τό θέμα «Τά ΜΜΕ έμπρός στήν πρόκληση τής πολιτιστικής καί τής θρησκευτικής πολυφωνίας».

Παρέστη καί εκπρόσωπος τής Άγίας Έδρας ό Σεβ. Ίωάννης Φόλεϋ, πρόεδρος του επί των ΜΜΕ ποντιφικού Συμβουλίου, ό όποιος, άποτεινόμενος κυρίως πρός τούς νεωτέρους δημοσιογράφους τούς κάλεσε νά άφοσιωθούν μέ γενναιότητα στήν αναζήτηση καί τήν έξυπηρέτηση τής αλήθειας αντί όποιουδήποτε τιμήματος. «Άς προσπαθοΰμε — είπε — νά προσφέρωμε στόν λαό τό άπελευθερωτικό μήνυμα τής αλήθειας. Ή αλήθεια δέν είναι πάντοτε φανερή, καί δέν άνακαλύπτεται εύκολα. Μάλιστα μερικές φορές άπογοητεύει. Βάζει σέ δύσκολη θέση τούς πολιτικούς ηγέτες ή καί τό μεγαλειότερο τμήμα ενός λαού. Παρά ταΰτα έχομε άκέραιο καθήκον νά έρευνοΰμε τήν αλήθεια καί νά τήν ύπηρετοΰμε».

Περαιτέρω ό όμιλητής παρέθεσε έμπρακτους κανόνες πού πρέπει νά διέπουν τόν Καθολικό δημοσιογράφο στό δύσκολο αλλά σπουδαιότατο έργο του. «Ο άνθρωπος τής αλήθειας δέν καταφεύγει ποτέ στό ψέμα. Σέ καμμία περίπτωση δέν του έπιτρέπεται νά μεταδώσει ψευδείς είδήσεις ή νά εμφανίσει ως βέβαια τά άβέβαια. Μόνος όδηγός του είναι τά γεγονότα, καί ό σεβασμός του πρός κάθε άνθρωπο».

Έπίσης δέν έδίστασε νά έπισημάνει τόν κίνδυνο πού διατρέχει ό δημοσιογράφος νά εμφανίζει τά γεγονότα καί τήν ιστορία αναλόγως τών πολιτικών του πεποιθήσεων. «Κι έσείς, ως δημοσιογράφοι, μπορείτε καί οφείλετε νά καλλιεργείτε τίς πολιτικές σας πεποιθήσεις, όμως δέν πρέπει νά ύπερισχύουν αυτές όταν περιγράφετε τά γεγονότα. Καί ως Καθολικοί έχετε τά θρησκευτικά ιδανικά σας, όμως δέν σάς έμποδίζουν νά διακρίνετε τήν αλήθεια όταν δέν έναρμονίζεται μέ αυτά».

Περιγράφοντας τό έργο του σωστοΰ καί έντιμου δημοσιογράφου ως ύπηρετου τής αλήθειας ό Σεβ. Φόλεϋ κατέληξε λέγοντας τά έξής: «Ως νέοι δημοσιογράφοι ζητε σέ καιρούς πού παρέχουν μεγάλες δυνατότητες. Χάρη στό διαδίκτυο καί στούς άλλους διαύλους πληροφοριών οί άναζητούντες τήν αλήθεια τήν γνωρίζουν εύκολώτερα άπό όσο παλαιότερα, άρκεί τά μέσα αυτά νά μή γίνωνται θύματα τής λογοκρισίας... Έάν έσείς ύπηρετείτε πάντοτε τήν αλήθεια καί διαδίδετε μόνον αυτήν, δέν κινδυνεύετε νά γίνετε δέσμιοι του ψεύδους, οΰτε του δικού σας οΰτε τών άλλων».

Το παρόν τεύχος

Οπως διαμορφώθηκε εκ των πραγμάτων, το παρόν τεύχος μπορεί να ειπωθεί ότι είναι αφιερωμένο σε δύο βασικά θέματα που απασχολούν τα περισσότερα άρθρα του. Το πρώτο ασχολείται με τον τρόπο που αντιμετωπίζονται οι Άγιες Γραφές. Το δεύτερο αφορά πεπραγμένα εκκλησιών.

Στους καιρούς που ζούμε, δυστυχώς, υπάρχουν τρεις κατηγορίες ανθρώπων: **(α)** Εκείνοι που δεν ασχολούνται καθόλου με το λόγο του Θεού, **(β)** Εκείνοι που ασχολούνται βαθιά με το λόγο του Θεού, και **(γ)** Εκείνοι που νομίζουν ότι ασχολούνται με το λόγο του Θεού.

Έτσι, και εξαιτίας περιστατικών της επικαιρότητας, τέσσερα άρθρα, με τίτλους: «**Σου το είπε ο Θεός;**» «**Εδάφια που χρησιμοποιούνται λάθος**» «**Έγινε “παρ’ εμού το πράγμα τούτο”;**» και «**Εσχατολογικές “ερμηνείες”...που αλλάζουν ανεύθυνα**», εξετάζουν διάφορες περιπτώσεις όπου η άγνοια, η αφέλεια και η επιπολαιότητα απέναντι στις Άγιες Γραφές, οδηγούν πολλούς

ανθρώπους σε λάθη που επηρεάζουν τη ζωή τους και τις σχέσεις του. Διαβάστε τα με ιδιαίτερη προσοχή και πιστεύουμε ότι θα ωφεληθείτε.

Το άλλο θέμα αφορά την κατάσταση της κρατικής υπηρεσίας που ονομάζεται “Ελλαδική Εκκλησία”, και όπου τόσα πολλά δυσάρεστα, φαιδρά αλλά και τραγικά συμβαίνουν –και στο εθνικό κέντρο και έξω από τα σύνορα– αρκετά για να απασχολούν μήνες τώρα τα έντυπα και ηλεκτρονικά ΜΜΕ.

Σ’ αυτούς κυρίως αναφέρεται και το προφητικό χωρίο που υπάρχει στο εξώφυλλο του παρόντος τεύχους, όπου ο Θεός εξηγεί με ποιο τρόπο συμπεριφέρεται σε όσους νομίζουν ότι μπορούν να κρύψουν την ασέβεια, την ανομία και το ψέμα κάτω από φουστάνια (όπως η αρχαία Ιερουσαλήμ) αλλά και ράσα (όπως οι σύγχρονοι ιεράρχες).